

ruh ve madde

Metapsizik Tetkikler ve İlimi
Araştırmalar Derneği Neşir
Organıdır

Cilt: 15, Sayı: 179, Aralık 1974

Dernek adına Sahip ve

Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

Genel Sekreter

Selman Gerçeksever

★

Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge

Dr. Gültekin Caymaz

Psikolog Erol Mutlu

Selman Gerçeksever

Atilla Ultav

Muzaffer Suar

Berrin Gerçek

Sadiye Korates

Güven Erer

Enver Ölçerman

Mehmet Sancar

Halûk E. Sarıkaya

İdarehane ve Dernek Binası :

Takolm, Sıraselviler, Billürocu

Çıkmaçı Sumbül Apt. No. 14/1

(Otel Santral Sokağı)

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Abone ücreti : Yıllık 48 lira

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellüthanesi

Kapak :

Seks : Hürriyet mi ?

Sevgili Okuyucular

Sabır ve sebatla olayların üzerine gitmek ve onları bir yerde aşabilmek, hedef alınan amaca olan bağlılıkla ilgilidir Bizler ve sizler «Tekâmülcü Ruhçuluk Gerçekçiliğini» toplumumuza tanıtip öğretmek için elele hareket etmek zorundayız. Her okuyucumuz, zaman ve yer'i ne olursa olsun, Tekâmülcü Ruhçuluk Gerçekçiliği'nin doğal üyesidir. Konuyla ilgilenecek herkese konunun ana öğelerini aktarmalıdır. Ruh ve Madde'yi ve Yayınlarını tanıtmalı, Derneğin adresini vermeli, teması sağlamalıdır.

Sadece kendisi için yaşayan bedene hizmet eder. Başkaları için hizmet etmek, ruhta yaşamaktır. Beden çürür, lâkin ruh ebedidir. Kendini denetleyen mayasız ekmek gibidir, ne tadı vardır, ne tuzu. Başkasının saadetini düşünen tad olur, tuz olur.

Hepiniz bekleyen, sırası geldikçe harekete geçirilecek olan ödevlerimiz var. Bunların ne olduğunu önceden bilemeyiz. Bu nedenle, önümüze çıkan her fırsat ve imkânı değerlendirmekten başka çıkar yol yoktur. Uyanık ve çaba harcar durumda olmak için elden gelen her şey ortaya konulmalıdır.

Uyanıklığa geçmek demek, bilgiye göre hareket etmek demektir. Yaptığını ve yapacağını bilmek demektir. Özellikle manevî gelişimin bilgisine göre hareket etmektir. Kişiliğini tanıyıp onun ihtiyaçlarını olumlu yolda sağlamak demektir. Vicdanın sesini bastırmadan akıllıca ve olumlu hareket etmektir. Bu aşamada bu kadar yeterlidir.

★★

Derneğimizde mutad Yönetim Kurulu Seçimleri yapıldı. Gerçek birlik ve beraberliğin sevgi dolu bir sınavı başarıyla verildi. Vazifeyi talep eden vazifeyi aldı. Hepsini bu kadar...

Yeni yılda kitap yayınlarımız hızlanacak. Hazırlanmış kitaplar şunlar : Tekâmülcü Ruhçuluk; Tibet'in Ölümler Kitabı; Uzaylı Dostlarımız; Buddha; Ruhlar Arasında; Uzaktan Tesir Tekniği. Hemen çıkacak olan ise: Mistik Teneffüs - Konsantrasyon, Shankya ve Yoga, Meditasyon Tekniği'dir. Meditasyon Tekniği geniş olarak anlatılmıştır.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

OKUYUCUYA MEKTUP

Sayın Saimo K. ÖZHAN,

Ruh ve Madde Yayınları'ndan «Metapsişik Terimler Sözlüğü»nü incelediğini, bazı terimlerin üzerinde dururken, zihninize gelen soruları kaydettiğinizi, ve bunların açıklanmak üzere bize gönderdiğinizi yazıyorsunuz. Bu bilimsel ilgi ve dikkatiniz için teşekkür ederiz. Kuşkusuz bizim ödevimiz okurlarınıza, elden geldiğince, tatmin edecek yazı ve cevaplar hazırlamaktır. Öğrettiklerimize «neden ve niçin» i de eklemek zorunluluğu daima vardır. İşte bu nedenle size özel olarak cevap yazmak yerine, oldukça ilginç olan sorularınıza «açık cevap» halinde karşılık vermediği daha faydalı bulduk. Bu şekilde birçok sevgili okurumuzun zihnine zaman zaman gelen soruların bir kısmına cevap vermiş olabileceğimizi tahmin ediyoruz. Sorularınızı doğrudan yazmadan, fakat bölüm bölüm cevaphyacağız.

DEDUBLÜMAN HAKKINDA

Dedublüman olayı ya da astral projeksiyon ile materyalizasyon olayları bir birlerinden izledikleri yol bakımından farklıdır. Materyalizasyon olayının esasını medyomdan çıkan ve onun vücut maddesinden meydana gelen ektoplazma teşkil eder. İçplazma da denin bu maddenin dışınca - şekillerine, imajinasyona karşı duyarlılığı ve uyum yeteneği çok fazladır. Medyumun ve Bedensiz Ruhun verdiği şekil hemen alabilir. Bedenin hangi kısımlarından oluştuğu kesin olarak bilinmiyor. Pek anı olarak görünüp kaybolduğu gibi, yarın saat süreyle de dışarıda kalabildiği gözlenmiştir. Özellikle fantom şeklini aldıktan sonra.

Materyalizasyon (maddeleşme) sırasında medyom özel şekilde korunur. Celse şartları pek titizlik ister. Medyoma dönen içplazma'nın eksiksiz olması için her tedbir alınır. Bazı küçük parçalar dönmese bile medyoma zarar gelmez. Vücudumuzda her an hücre yenilenmesi olduğundan pek fark etmez. Ektoplazmanın ani olarak medyoma intikali sıkıntı, rahatsızlık ve psikolojik sarsıntı meydana getirebilir.

Dedublüman olayı ise astral bedeninin fizik bedenle olan ilişkilerini zayıflatması ve hareket özgürlüğünü arttırması demektir. Burada materyalizasyonla bir ilişki yoktur. Ruhsal şifacılıkta, özellikle uzakta tedavide, şifacıların deduble oldukları bilinen bir husustur.

ENKARNASYON HAKKINDA

Öte-âlem'de Spatyom'da, bulunan bir varlık ruhsal tekâmüllü oranında bir şuur-luluğa sahiptir. Bunun derecesini bilemiyoruz. Her dünya varlığa doğmadan önce, %90 oranında, dünya hayatının planı hakkında şuurli bir bilgiye sahiptir. Bedene bağlanma işleminden sonra yüksek şuur kararı, hatıralar örtülür ve doğumdan sonra fizik beden geliştikçe bu hatıralar giderek beden şuur yüzeyinden silinir gider. Onlar artık gayrışuur (şuur-dışı) denilen bir duruma geri çekilmişlerdir. Oradan sezgiler, yetenek ve çabuk anlayış olarak şuura yansır.

Bazı bedensizlerin, dünyasal zaman'a göre, anı denecek kadar kısa sürede tekrar bedene bağlandıkları (reenkarnasyon) bilinmektedir. Bu, iki enkarnasyon arası zaman ne kadar sürer bilinemez. Pek çe-

şitli etken ve şartları kapsayan Enkarnasyon ve Karma Kanunu bunu belirler.

Enkarne olan Bedensizlin seçtiği beden herşeyden evvel diri bir beden olmak gerekir. Çünkü ruhsal varlık doğrudan doğruya maddeye bağlanamaz. Ara yerde perispril denilen, tesir aktarıcı - değiştirici - üretici bir alan vardır. Bu alan diri madde bulunur. Buna şimdi bio-manyetik alan deniyorsa da, hatalı bir deyimdir : Buna göre, ruh atıl maddeye, ölü bedene (perisprisiz vücuda) bağlanmaz, bağlanamaz. Bedenin can'ı olmalıdır. Beden fizik kompozisyon bakımından kusurlu ve eksikli olabilir. Bu vaziyet, enkarne ruhun tekâmül ihtiyacından doğan bir isteğin cevabıdır. Bağlı şuur haliyle, özgür şuurun istekleri varlık tarafından çoğu kez anlaşılmaz. Kusurlu bir vücutun getireceği olanaklar, tekâmül bakımından, o varlığın ihtiyacına cevap verecek olanaklardır.

Yaş dünya zamanıyla ilgilidir. Ruh zaman dışı, mekân dışı, enerjil dışı bir varlıktır. Bedende kaç yıl yaşarsa yaşasın, bu süre ruhun yaşı demek değildir.

KİMLİK HAKKINDA

Bildiğimiz kadıyla, geçmiş hayatların berrak olarak hatırlanması, dünya insanı için adeta yasaklanmıştır. Çocukluk devrelerinde (2 - 6 arası) hatırlama olmakla beraber, uzak ve belirsiz hatıralar tarzındadırlar. Şüphesiz geçmiş hayatını daha açık ve seçik olarak hatırlayanlar vardır.

Tabiat kanunları uyarınca her insan bebek olarak doğar; ruhsal tekâmül derecesi ne olursa olsun, bu böyledir. Doğuş mekanları değişiktir. Bazı vak'alarda aynı mekâna (şehire - köye) ve hatta aynı aileye yeniden doğan varlıklar saptanmıştır.

Ölmüş kimselere benzeyen yüzlerin, o kimsenin yeniden doğmuş halli olduğu kesinlikle bilinemez.

Tekâmülün çeşitli seviyelerine sahip

ruhlar, müsterek bir fizik plâna enkarne olabilirler. Her ruhsal varlık kendine uygun olan ortamı seçer. Madde hayatının belirli şartlarından beraberce geçilir, giderek her insan asıl ödevine doğru yönelir. Ruhsal seviyeleri farklı olan varlıklar bir fizik plândan kendilerine uygun gelen bilgi, görgü ve tesiri alırlar. Okullardaki durum da aynıdır. Şüphesiz daha uyum ve zeki çocukları özel şekilde eğitmek de mümkündür.

Harika çocuklar, daha önceki hayatlarda kazanılan bilgi ve özellikle yeteneklerin, yeni hayata yansıdığını kanıtlayan pek önemli örneklerdir. Burada tam hatırlamadan ziyade, iç güdüsel ve aşırı bir yakınlık dikkatı çeker. İçden gelen bir yaratıcılık, müthiş bir sezgi vardır. Gene de eğitim gerekir.

ÖLÜM HAKKINDA

Fizik beden ruhsal varlık tarafından kesin olarak terk edilmesi ölümü meydana getirir. Bedenden ilişki kesmenin çeşitli biçimleri vardır; geçmiş hayatı hatırlama olgularında, şiddetli, anl. ıstıraplı korkulu ölümlerin daha çok hatırlandığı bir gerçektir. Normal durumda, ölüme sebep olan olgunun hatırası, çoğu kez, şuuruz korkular (fobiler) halinde gözükürler.

Ruh bir cevherdir. Madde, bilgi ve tecrübesini elde etmek için basitten karmaşığa doğru, çeşitli maddesel toplulukları etkisi altına alarak, onların aracılığı ve olanaklarıyla, tekâmül eder. Bitkiyi, hayvanı etki altına alan ruh, ne bitkidir, ne hayvan; sadece onların olanaklarıyla tecrübe yapar. Zeki insana geçinceye kadar, birçok varlıkları etkiler, tecrübesini, görgü ve bilgisini artırır. Ruh ne bitki, ne hayvan, ne de insandır. Yani onların fiziksel kompozisyonlarının hiç biri ruh değildir; hepsi fanî, ölümlü - sonludur. Yunus Emre ne güzel söylemiştir :

«Ete, kemiğe büründüm
Yünüs diye görüldüm.»

İnsanların Özgürlüğüne Verilen Değer!..

İlmin gelişmesinde bir sınıra kadar faydalı olup ta, o sınır aşıldığında, yavaş yavaş zararlı olmağa başlayan bir düşünce yöntemi vardır. Bunlardan birisi anolojik düşünce tarzı ise diğeri genelleştirme meylidir. Her ikisi de bir sınırın ötesinde zararlı ve hatta gerçekler karşısında yanılığlara sürüklenmesi gözönünde tutulacak olursa— tehlikelidir. Gerek analogide (benzetme ve kıyaslama) gerekse genelleştirmede zaman ve mekân içinde, son- suza dek, bulunduğumuz noktadaki şart- ların ayrıca carî ve bakî olacağını bir peşin hükümle kabullenmişizdir. Peşin olarak zaman-mekân yapısının homojen olduğunu kabul etmişizdir. Ama, böyle bir düşüncenin ne dereceye kadar geçerli olacağı ve gerçekleri ne dereceye kadar aksettireceği münakaşa konusu olacaktır her zaman için...

İşte bu sebeplerden dolayı biz de bu- rada genel bir ifade olan «varlık» sözcü- ğü yerine «insan» sözcüğü ile konumuzu dünya üzerine indirmek istedik. Böylece daha geri veya çok ileri seviyelerde bulu- nan varlıkların özgürlüklerini bir kenara bırakmakla, sadece dünya ve insanın öz- gürlüğünü söz konusu edeceğiz. Daha ileri seviyelerin varlıkları ve onların özgür- lükleri hakkında bir şeyler söylemek za- rureti hasıl olduğu zaman, elbetteki gene de birşeyler söylenebilir. Ancak bu söy- lenecek olanların gerçeğe yaklaşmasını temin için sadece anolojik ve genelleştir- menin, yetersiz ve tehlikeli olacağı unu- tulmamalı ve daha başka, güvenilir vası- talardan faydalanılma olanakları aran-

malıdır.

İnaanın, dünya üzerindeki yaşantısı dikkatle incelendiğinde, her adım için, değişik biçimde bir özgürlüğün söz konu- su olduğu görülecektir. Hepimiz kendi iç benliğimizin kontrolünü yaptığımızda, ne denli bir hürriyete sahip bulunduğumuzu görebiliriz. Ancak bazı geçici ve dış gö- rünümlü kısıtlamalar da elbetteki söz ko- nusudur, şu dünya hayatımızda. Ama he- men hatırlamalıyız ki, tutuklanmış bir kimseye hiç kimse zorla suç işletmemiş- tir. Tahrir, zaruretler, tehdit gibi unsur- lar, suçu işleyecek olanı elbetteki sıkıştır- rıcı bir âmildir, ama sadece o kadar. Biz istersek gene de yapamayız. Yaptığımız takdirde; «bülbulün çektiği dili belâsıdır» kablinden, sonuçlarına da katlanmak, ar- tık bizim için kaçınılmaz bir kader olur. Kendi özgürlüklerini gene kendilerinin kısı- tlamış olduklarını düşünmek istemeyen insan, kendisini haklı göreceğinden gadre uğramış bir insan gibi görmek ister, ken- disini...

Her insanın kendisine ait arzuları, is- tekleri, kararları vardır. İradesini belirli bir çerçeve içinde işlemeye zorlayan amil- lerin bulunmasına rağmen, insanın iradesi, bu muhteva ile birlikte bir bütünlük ve bir özgürlük içinde bulunur.

Doğaldır ki, tabiat kanunlarının netli- celerine tâbi bulunan insan, tabiat kanun- larına tasarruf gücünü geliştirdiği oran- da, serbestlik derecesini de büyültmüş o- lacaktır. Dolayısıyla de daha çok istediğini, düşündüğünün gerçekleştirebilecek bir öz- gürlük seviyesine erişmiş olacaktır. Fütze

yapmasını beceremiyen bir insan, ne kadar isterse istesin bir füzeye yapma arzuna ve özgürlüğüne hiç bir zaman ulaşamaz. Özgürlükler, bilgi edinmiş ile doğru bir orantıda genişler. Bilgileniş, özgürlüğü de etkiler ve genişletir. Her bilgi, insana yeni bir sorumluluk getirdiğinden, ayrıca her bilgi, yeni bir düşünce ve irade kısıtlamasına sebep olacak bir özellikle karşımıza dikilecektir. Bu bir çelişki olmaktan ziyade, şuurulu düşünce ve davranışların mekanizmasını açıklayan bilgiye bizi ulaştırabilir.

Hazırlanmış, plânlanmış bir sahnenin içinde bulunan insan, bunun her zaman farkına varamaz. Hele olayların, duygusal cephelerine çarpan yönlerinden etkilenen insanlar için, olayların arasında ezilmek işten bile değildir. Biraz olsun olayların sert etkilerinden kendisini çekip kurtarabilmiş olanlar ise, olayların tahliline girebilecek imkân ve gücü kazanırlar. O zaman, karşılaştıkları olayın, karşılıklarına ne maksatla çıkmış olabileceğini incelemeye başlarlar. İşte bu noktadan itibaren insan, şuurulu bir varlık olarak yaşamağa başlamış sayılabilir. Yoksa, olaylar karşısında, olaylara duygusal —egosuyla— mağlup olmaktan bir türlü kendisini kurtaramayan için, daima sıkıntı ve huzursuzluk vardır. İnsanın, olayları mutlaka incelemesi ve kendine yararlı dersleri çıkarması gerekmektedir. Tertiplenerek oluşturulan olayları, birer sınav vasıtası olarak kabul etmesi halinde ise huzur verici bir sonuç vardır.

Ayrıca şunu da görmekteyiz ki, ne kadar düşünce ve tahlilden uzak, hislerimize mağlup, bir rapot gibi olaylar içinde yaşarsak, o nispette de olaylar yakarımızı bırakmamaktadır. Zira istenen bir olaydan, belirli bir hayat dersini öğrenemizdir. Elbetteki öğreninceye kadar —tıpkı sinifta kalmış bir öğrenci gibi— aynı dersi yeniden göreceğiz. Burada görüldüğü üzere hiçbir zorlama ve özgürlüklere müdahale yoktur. Sadece uyarma, yöneltme ve eğitim söz konusudur.

Son söz ve karar bizler vermekteyiz. Bu hak biz insanların. Zaten başka

türlü de olamazdı. Öğrenmek için evvela istemek lazımdır. İşte bu istek, özgürlüğü-müzün temelinde yatmaktadır. Belirli bir sınır içinde, irade, arzu ve karar tatbikatının yapılmakta olduğu bir vasatta, böyle bir özgürlüğe ihtiyaç duyulmaktadır.

Olayların tertiplenişinde vazife almış olan bir sürü bedenli veya bedensiz varlıklar, elbetteki mevzubahistir. İdare eden, yöneten, himaye eden ve eğiten bir idareci mekanizmasının çatusı altında, tabiat kanunlarının tasarrufuna dayalı bir sistem işlemektedir. Herkesin tüm tekâmül ihtiyaçlarına karşılıklı oluşan tıpa tıpa uyan bir tertiplenişin hazırlanıp idare edilmiş, aslında insan aklının dışına taşan bir konudur. Şöyle kenarından, bir parçacık tahayyül etmek dahi, bu ihtişamın büyüklüğünü duymağa yetecektir. Görmek için çırpanan, araştırır, gözler; karşısında gerçekler perde perde açılır. Görmek için çaba harcamayan veya görmek istemeyen için olaylar, hiçbir gerçeği ifşâ etmez. Bir olay bir şahsa, çok derin kâinat gerçeklerini fışıldadığı halde bir başkasına hiçbir sırrı açıklamaz.

Size çok ibret verici bulduğum gerçekten olmuş bir vak'adan bahsetmek istiyorum. Böylece insanın özgürlüğüne ne derecede saygı gösterilmekte olduğu kendiliğinden anlaşılacaktır.

Değerli bir arkadaşım vardı. Bir gün Kanada'da çalışmak arzusu doğmuştu; içinde. Oraya göç etmek, mesleği ile denk iyi bir iş bulmak, bol para kazanmak, karısını ve çocuğunu da yanına alıp rahat ve konforlu bir hayat yaşamak istiyordu. Düşünce ve arzuları böyleydi herhalde .

Tabii bu arzularına ne kimse müdahale edebilir ne de kınayabilirdi. Ama ne var ki, kendisi de, yapılmasında zaruret gördüğü önemli bir vazifenin, böylece büyük bir aksamaya uğrayacağını düşünmekte olduğundan, arzusunu gerçekleştir-mek için bir türlü karar veremiyordu. Büyük bir kararsızlık içinde kalmıştı. Arzular, onu Kanada'ya çekiyordu. Ama,

● Lütfen sayfayı çeviriniz

diğer yünden akli ve vazife duyguları onu, yerinde kalmağa zorluyordu. Bu haller hepimizin başından zaman zaman geçmiş-tir. Gerçekten, insanı bunaltan, huzursuz kılan bir haldir. İnsan bir an önce böyle bir ruh halinden kurtulmak için çareler araştırır. İşte dostum da böyle bir kararsızlığın verdiği huzursuzluk için ne yapacağını şaşırmış bir haldeyken, kendisine göre kolay bir çözüm yolu bulduğunu sandı. O günlerde kendisini Kanada'ya davet edecek bir mektup beklemekteydi. Bir türlü veremediği kararın mes'uliyetinden kurtulmak için, otomatik hareket etmek ve aklınca mes'uliyeti başkalarının sırtına yüklemek, ona kolay ve cazip gelmişti. Hemen şöyle bir formül buldu. Ayan on beşine kadar mektup gelirse gidecekti;

gelmezse eğer, o zaman İstanbul'da kalacaktı. Böylece zar atmak istiyordu. Sonunda: «eh ne yapalım mektup, şu günü geldiği için, ben böyle yaptım» diyecek ve huzura kavuşturmuş olacaktı ruhunu. Ama, bakın ne oldu. Mektup tam ayın on beşinde eline geçti. Bu ne demektir? Zar atmasına meydan verilmiyordu. Düşünürse, mes'uliyeti yüklenmesi ve bizzat karar vermesi, kısaca şuurlu hareket etmesi âdeta isteniyordu. Bu olay, açıkça bunları haykırmaktaydı. Özgürlüğüne zerre kadar dokunulmamıştı. Vicdaniyla, bilgisıyla, iradesiyle baş başa bırakılmıştı. İşte, insanların özgürlüğüne verilen büyük değer ve önem!... Üzerinde düşünülmeğe değer...

Arkadaş Kanada'ya gitti...

ATİLLÂ KİTABEVİ

RUH VE MADDE DERGİSİ VE YAYINLARINI
DÜZENLİ OLARAK, KOLAYLIKLA ATİLLÂ
KİTABEVİNDEN SAĞLAYABİLİRSİNİZ.

ADRES : Cemal Gürsel Cad. 68/D
CEBECİ — ANKARA

ANKARALI OKURLARIMIZA DUYURURUZ

Ufo Aktüalite

Selman Gerçeksever

Yıldızlardan İnen Yüce Bilgeler

(Geçen sayıdan devam)

«Taşın ortasında görülen, 'pilot' adını verdiğimiz kişi bir miğfer giymiş ve aracın ön kısmına doğru bakmaktadır. İki eli kaldıraçların üstünde. Sağ elyle Citroen arabalarına benzer bir vites sanjmanını tutmakta. Başı bir desteğe dayanmakta ve burun deliklerine bir soluk alma aygıtı yerleştirilmiş. Füzeleri andıran araç güneş enerjisini kullanan bir uzay gemisi duygusunu vermektedir. Aracın ön tarafında. Maya'ların simgesel (sembolik) işaretlerinden UÇAN TANRI'yı simgeleyen bir papağan görülmektedir. Füzenin arka kısmına 10 akümülatör yerleştirilmiş. Bunlardan başka, enerji çekmeye yarayan düzenlemeler de görülmektedir. Önde, dört bölümlü bir motor, arka kısmında da ateş fışkıran bir boruya bağlanmış hücreler, karmaşık uzuvlar var.» Bu satırlar Palenque taşını değerlendiren

Palenque Taşı (Yukatan)

bilimsel bir rapordan alınmıştır. (Bilinmeyen uygarlık unsurlarını Araştırma ve İnceleme Merkezi).

Mısır orijinli kaynaklarda 'uzaya ziyaretçiler' sorunu daha belirgin olarak karşımıza çıkmaktadır. Menfis'te firavunu ziyaret eden tanrı PTAH, uçan bir gemi kullanırdı: «Yıldızlarla ay arasında dolaşsın. Yılmadan hareket eden, Kuzey kutbunda hiç kaybolmayan yıldızlar gibi gökyüzü ile yeryüzünün arasında Aton'un gemisini yönetirsin.» der eski bir yazıt güneş tanrısı RA için. Yakut'ların cenazelerinde okunan bir duada ışıldayan arabalarıyla yıldızlardan inen ruhlardan söz edilmektedir. Moğal ve Sibirya şamanları ise ölülerin ruhlarını almaya gelen ve 'uçan kabuklar' kullanan esrarengiz yaratıklara inanmaktadırlar.

Çok eski bir geçmişte, örneğin, Nil Ülkesine üstün bir varlığın geldiği ve oradaki insanlara uygarlık aşıladığı Mısır'da hâlâ söylenir. Bu üstün varlık Mısırlılara seslerle fikirleri kayıt edebilme için simgeler gösterdi. Müzik çalabilinler diye ellerine arp verdi. Yıldızları gözleyip, krokilerini çıkarmasını rakamlarla sayı saymasını, şifalı otlar ve ilaçlarla hastaları iyi etmesini öğretti. Sonra, Mısırlılar bütün bunları öğrenince, Yabancı onlara veda ederek göklere geçti. Adı THOT'du. Yani HERMES ya da MERKÜR.

Eski çağlarda, böyle yabancı dünyalardan gelme bir kültür elçisi de Yunanistan'da belirmişti. Son derece güzel çalgı çalıyordu bu yabancı Çalgı çaldığı zaman kurtlar kuşlar durup onu dinliyordu. Sonra, yabancı öyle bilgiliydi ki, sorulan tüm soruları cevaplandırabiliyordu. Yalnız anlattığı şeylere o zamanın insanları pek akıl erdiremiyordu. Yabancı onlara uzak yıldızlardan ve bu yıldızlarda hayat bulunduğundan söz ediyordu. Eski Grekler onu ORFE diye bilirler.

Meksika'ya 'gökteki bir delikten' indiği ya da kendi yönettiği 'kanalı bir gemi' yle geldiği söylenen sorguçlu yılan QUETZALCOATL, Orta Amerika'daki Kızılderili yerlilere tarım, gök-bilim, mimarlık ve ahlak konularından dersler verdi. Bu uygarlık elçisi Orta Amerika Kültürü üzerinde öyle silinmez bir iz bıraktı ki, Meksikada adı hâlâ saygıyla anılır. Birçok resmî yapıların duvar resimlerinde, renkli cam mozaiklerinde Sorguçlu Yılan görülür.

Sümer uygarlığı doğduğu sıralarda İran Körfezi kıyılarında son derece garip bir yaratık belirdi. Kocaman bir balığı andırıyordu. Ama ayakları ve yüzü insan gibiydi. Denizden çıkıp gelen bu yaratık Mezopotamya'nın ilkel ahalisine onların kendi dilleriyle hitabetti. Onlara buğday ekmesini, akıllarından geçenleri yazmasını, sayı saymasını, Kentler kurarak bunları yönetmek için kuralları meydana getirmesini, gökteki yıldızları gözlemesini öğretti. OANNES adıyla anılan balık-tanrı üstün bir öğretmen olsa gerekti, çünkü Dicle-Fırat bölgesi dünyanın en ileri uygarlıklarından birini doğurarak parlak matematikçiler ve gök-bilimcileri yetiştirdi. 'We Are Not The First' isimli eserin yazarı Andrew Thomas bu bilgiyi naklettikten sonra soruyor? «OANNES, gök-gemisiyle önce denize inip, sonra karaya çıkan, uzay giysileriyle balığa benzeyen bir kozmonot muydu?»

Babilonya'nın tâ uzaklarında, Güney Amerika'da, 'Şafak Beldesinden' uzun

Sümerler'le Babillere uygarlığı denizden çıkan OANNES adında yarı balık bir Tanrının getirdiği söylenir.

boyu beyaz derili bir yabancıdan geldiği söylenir. Oradaki kızılderililere uygarlık sırlarını veren ve onlara çok yüksek ahlak prensipleri aşlayan, işte bu beyaz Şafak Tanrı'sı olmuştu. Görevini tamamlayanca,

(Devamı 31. sayfada)

Ruhlar Emirberimiz Değildir

Onlar, yeryüzündeki fanilerin rastgele ufak tefek işlerini yapmaya hiç de mecbur ve memur değildirler! Onlara böyle şeyleri havale etmek, başarısızlıkla neticelenirse, tecrübeden şüphelenmek hem haksızlık hem insafsızlık olur!

Yazan :

Bedri RUHSELMAN

Ruhlarla konuşmak mevzuuna temas edince bir çoklarının aklına hemen şu soru geliyor: (Mademki insanlar ruhlarla kolayca konuşabiliyorlar, o halde insanlarca meçhul kalmış şeyleri ruhlardan öğrenmek niçin mümkün olmasın?) Hatta bundan daha ileri giderek: (Mademki istediğimiz şeyleri ruhlardan sorup öğrenemiyoruz, onlar ya cahildirler veya ruhlarla konuşmak bir masaldan ibarettir.) Diyenler de oluyor.

İnsanoğlu çok tuhaftır. Her şeyi mutlaka kendi zavayesinden görmek, kendi mantık ve akıl ölçüleriyle kıymetlendirmek ister. Bunun dışındaki realiteleri de kabul etmek istemez. Bu hal bir dereceye kadar, insanların bu suretle hareket etmeğe yerden göğe kadar hakkı vardır. Ancak unutmamalı ki bir de insanlık âleminin fevkinde bir kâinat vardır. Binaenaleyh bu kâinatı dolduran ve ilâhî irade kanunlarının ahkâmına beşerî anlayışa nisbetle daha çok derin ve şümüllü bir ihata kudreti ile vakıf bulunan yüksek varlıkların da kendi işlerine dair kavrayış ve anlayışlarındaki hakları vardır. Ve onlar bu yüksek kudretleriyle âlametlerin idarelerindeki faal rollerini ilâhî irade kanunlarına uygun olarak ifa ederlerken in-

sanlarınkinden çok ayrı ve elbet daha isabetli hükümlere sahiptirler.

Yazıma başlarken serdettiğim bu mülâhazalardan hemen çıkarılabilecek netice şudur: Herhangi bir hadisenin vukuunda, bizim göremediğimiz mahzurları gören, takdir edemediğimiz zaruretlerinden mahiyetlerine vakıf olan, mülasa bizim bilemediğimiz şeyleri bilen ruh âlemine mensup yüksek kıymetler insanların keyif, arzu ve emirlerine uymağa mecbur değildirler. Bu bir! İkincisi, kâinatın ilâhî nizam ve tertip üzere revşinde vazifeli olan bu büyük varlıklar, insanların lüzumsuz ve yersiz müdahaleleriyle vazifelerini aktsatmazlar.

Dünyamızdan bazı misaller göstererek bu fikrimizi biraz daha açıkça ifade etmek istiyoruz. En büyüğü yedi yaşında olan bir çocuk kolonisi içinde, onların talim ve terbiyesiyle meşgul bir mürebbiyi tasavvur edelim. Acaba bu mürebbi o çocukların her istedikleri şeyi yapabilir mi? Ve onların her suallerini teemmülsüz ve hesapsızca cevaplandırabilir mi? Meselâ, kış mevsiminin çok kötü bir gününde çocukların canı bahçedeki havuzda yüzmek isterse mürebbi buna hemen müsaade eder mi? Keza, meselâ bir imtihan

devresinin kat'i neticeleri henüz belli olmadan çocuklar notlarını öğrenmek isteseler ve bunun da onlar tarafından öğrenilmesinde o an için bazı mahzurlar ortada mevcut olursa mürebbi hemen çocukların bu isteklerine uyarak notlarını onlara söyleyebilir mi?

Bu misaller basittir, fakat ruhlarla insanlar arasında mevcut olan muvasala işlerindeki zabt ve raptın lüzumunu bize iptidai bir şekilde de olsa, izah ettiği için faydalıdır.

İnsanların bilmemesi lâzım gelen o kadar çok hakikâtlere vardır ki eğer insanlarca bunlar malûm olsa dünyada hiç bir insanın selâmetle yaşayabilmesi mümkün olmaz. Fakat insanlık bunu takdir edemiyor ve gene istiyor. Tıpkı çocukların vaktinden evvel notlarını öğrenmek istemeleri gibi.

Meselâ insan, hayatının geçmiş ve unutulmuş safhalarını öğrenmek ister. Ve bunu öğrenemeyince de son dünya hayatından evvel yaşamış olduğu bütün hayat safhalarını inkâr etmeğe kalkışır. Halbuki insanın bu dünyadan evvelki hayatını öğrenmesi kendisi ve bazan da etrafındakiler için muhtelif sebeplerden dolayı zararlı ve bazan da felâketli bir iş olur. Meselâ farzedelim ki geçmiş hayatında o, yüz karartıcı kötü hareketleriyle tanınmış ve belki de cemiyetten koğulmuş damgalı, sabakalı bir insandı. Şimdi gerek tanıdıkları ve gerek o insanın bizzat mazisi öğrenilse ve ruhlara da bu arzuyu yerine getirmek için cevap verseler bu hal o insanla, etrafında bulunanlar için iyi neticeler doğurur mu? Ve insanlara emniyetli, selâmetli bir hayat temin eder mi? Peki ama, bu suale ruhlara cevap vermezlerse bundan dolayı insanların ruhlara kızmağa, onların kudretlerini ve hattâ inkâr etmeğe kalkışmalarını doğru olur mu?

Keza bazı insanlar da ne vakit öleceklerini öğrenmek isterler. Ve bu arzularını izhar ederken düşünmezler ki eğer bir insan öleceği anı kat'i olarak bilirse hayatı allak bullak olur. Ve bilhassa eğer o adam, insanların çoğunda olduğu gibi,

kendisini henüz ölüm hâdisesinin icaplarına hazırlıyacak derecede tekâmülünü yapmamış ise artık öleceğim diye o adamın dünyaya yapmıyacağı iş kalmaz. Sorar, çalar, çırpar, öldürür, her şeyi yapmak ister. Bu hareket ise onun dünya hayatında kazanması icap eden faziletleri elde etmesine mani olur. Bundan başka her türlü avareliğe, nefsanî temayüllere müptelâ olan insanlık âleminde herkes öleceği anı katiyetle bilirse dünyada zaptürapt kalmaz ve arzımız kocaman bir tımarhaneye döner. Bu meyanda ortaya keyif ve hevesi uğrunda bir sürü serden geçtiler çıkar bunların çoğalmasında ise dünya nizam ve âhenginin selâmeti için bir felâket teşkil eder. Şimdi üst plândaki yüksek varlıklar bu hakikati ve bu neticeleri bütün çaplaklığı ile görüp dururken sırf insanlar istiyor diye herkese ne vakit öleceğini söylerlerse doğru bir iş yapmış olurlar mı? Ve bu işi yapmıyorlar diye de onlara darılmak, onların kudretsizliklerine hükmetmek, onlara itimat etmemek ve inanmamak revayı hak mıdır?

● Lütfen sayfayı çeviriniz

Hemen bütün insanlar istikbalde başarılarına gelecek şeyleri evvelden öğrenmek isterler ve insan mantığına göre bunu öğrenmek faydalıdır da. Tedbirler alınır... falan. Halbuki bu telakkiye sahip olanlar düşünmezler ki vaktinden evvel öğrenmek istedikleri şeylerin öğrenilmesi, kendilerini belki de bir daha çıkarmayacakları derin bir batağın içine gömecek ve boğacaktır. Meselâ ailesi efrâdına karşı candan ve bütün varlığı ile bağlı, onlarsız yaşayamayacağına kani bir aile babasına tasavvur ediniz. Belki bu babanın bu dünya hayatında çok ağır kudreti ve tahammül kabiliyeti ölçülecektir. İşte bu baba ilâhî irare kanunları gereğince sıra ile bir sürü acılar geçirecektir. Meselâ, evvelâ küçük kızını verem hastalığı alıp götürcek sonra oğlunun bir otomobil altında can verdiğini görecek, daha sonra büyük kızının tedavisi mümkün olmayan cinnet buhranları içinde bir daha çıkmamak üzere greceği timarhaneye bizzat kendi eliyle götürüp teslim edecek ve nihayet kamsının bir doğum esnasında küçük yavrusu ile birlikte dünyadan çekilip gittiğine şahit olacak. Ve bütün bunlar yetmiyormuş gibi en sonunda kendisi yapayalnız kalacak, sefil olacak, perişan ve bakımsız bir halde orada burada hayatının sonuna kadar sürünecek. Şimdi bu kadar ağır ve tahammülü güç bir hayat imtihanı geçirmek zorunda bulunan bu adama bir iki spiritizma cellesinde ruhlar bütün bu felâketleri birden bire haber verirlerse ondan sonra o adam atık hayatta yaşamak cesaret ve kudretini bulabilir mi?. Halbuki ilâhî irade kanunları onun her hangi bir sebepten dolayı ihtiyacı olan bu acı ızdırıp ilâçlarını kendisine yavaş yavaş, birdenbire ürkütmeden, sindire sindire, alıştırma alıştırma verilmesini emreder. Tâki o zavallı bir anda

yere yıkılıp mahvolmasını ve kendisinden beklenen meteneti göstermek imkânını bulabilsin. Bunun ters tarafı da mahzurludur. Meselâ, birdenbire bir milyon liralık servete konacağı haberi vakti gelmeden fakir bir adama haber verilirse o adam ya aklını oynatır veya kötü kötü işler yapmağa kalkar. Halbuki o servet onun eline geçinceye kadar bu adamdan bir çok faziletli işler ve hazırlıklar bekleniyordu. Bu haberi alınca, o, bütün kendisinden beklenen bu işleri ihmal etti ve ruhunu zehirledi. Tekâmülünü duraklamağa sevketti. Şimdi bütün bu mahzurları bilen ve takdir eden yüksek varlıklar mütecessis insanların arzularına uyarak ruhlara insanların istikballerini söylemelerine müsaade ederler mi? Ve bu müsaadeyi vermiyor diye ruhların insanlara hakikati söylemediklerine, binaenaleyh insanlarla görüşmediklerine hükmetmek lâzım gelir mi? Kaldı ki insanların istikballeri bu kadar kılı kılına da evvelden taayyün etmiş değildir. Ve bu istikbal insanın halindeki emellerine, cehit ve gayretlerine, iyi veya kötü niyetlerine göre katı şekli alacaktır. Binaenaleyh ruhlar tarafından da insanların istikballerinin bir çok tarafları meçhuldür.

Bir de bazı hâdiseler karşısında, yani dünyanın girdisine çıkışına ait işlerde, ve yalnız insanların zekâlarıyla, ruhî kabiliyetleriyle, halledilmesi beklenen ve bu suretle bir çok insanın ruh kudretinin ölçülmesine yarıyan dünya işlerinde ruhlara sualler sormak ve onlardan cevaplar almak istiyener vardır. İşte meselâ, Sanyer cinayeti failinin kim olduğunu ruhlardan sorup öğrenmek arzusu da bunlar arasındadır. Gelecek yazıda bu imkânlar üzerinde dururuz...

RUH ve MADDE'ye
Abone Olunuz,
Okuyunuz, Okutunuz...

Konar Olduk

Yücelerin yargısıyla,
Yıldızları aşar,
Güneşleri seçer,
Gök adalarını görür,
Boyutları geçer,
Bu küreye konar olduk.

Yücelerin yargısıyla,
Başlarımızı eğer,
Ellerimizi çeker,
Ağzımızı kapar,
Sözlerini dinler,
Bu küreye konar olduk.

Yücelerin yargısıyla,
Evrende düşman, dost oldu,
Nice gezegen çiçek doldu.
Nice gezegen toz oldu,
İyiler güldü, kötüler soldu,
Bu küreye konar olduk.

NUSRET LEVENT URAL

ONUR KİTABEVİ

Ruh ve Madde Dergisi ve Yayınlarını Düzenli olarak,
kolaylıkla ONUR KİTABEVİ'NDEN sağlayabilirsiniz.

Adres : Mimar Sinan Çarşısı yanı — ÜSKÜDAR
Anadolu yakası OKURLARIMIZA DUYURURUZ...

Çocuk

Yetiştirmenin

Spiritüel

Anlamı

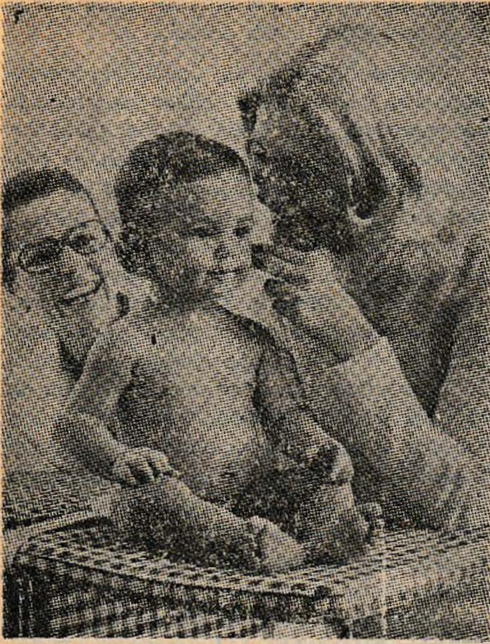
● Selman GERÇEKSEVER ●

RUH ve MADDE'nin üçüncü bir buutta birleşmesinden ortaya çıkan beşerî varlık ne ruh'tur ne de madde. Bir beşerî yavrusunun dünyevi bir bedene sahibolabilmesinin ne kadar karmaşık şartların gerçekleşmesine bağlı olduğunu bundan önceki yazımızda anlatmaya çalışmıştık. Yeni doğacak, dünyada ihtiyaçlarına göre eprövler geçirecek varlığını (annesinin rahminde) ilk zigot teşekkülünden itibaren artık tek hücreli bir benî vardır. Bu hücrenin küçüklük bir insan yavrusu olarak ana rahminden dışarı çıkana kadar ne gibi tesirler altında bulunduğunu, bu tesirlerin ileriki yaşamı üzerindeki etkilerinin neler olabileceğini ileri yazılarımıza bırakarak burada sadece ana-baba açısından çocuk sahibi olmanın ve onların rızalarını alarak dünyaya gelmiş olan bu varlığı gerçeği gibi yetiştirmenin ne derece önemli bir konu olduğunu birlikte düşünmeye çalışacağız.

Çocuk doğduğu andan itibaren belirli hareketler yapar: Örneğin, Doğduğu gün, kollarını ve bacaklarını kıvıldaatabilir. Ellerini açar ve kapar. (Ziya Dalat, s. 31) Yüzlükoyun yatırılmış olduğu halde başını bir tarafa çevirebilir. Bir aylık olduğu zaman çenesini kaldırır, sürünme hareketleri yapar. İki aylık olduğu zaman, göğsünü kaldırır. Bir an için başını dik

tutabilir. Bir şeye doğru uzanabilir. Annesine gülümseyebilir. Üç aylık olduğu zaman öte-beriyi yakalamak için elini uzatır fakat yakalayamaz v.s. Her ayda yaptığı hareketleri bu şekilde sıralamak mümkün. Fakat elbetteki bunların dışında çocuktan çocuğa değişen özel hareketler de olacaktır.

Örneğin, ağzına meme konulunca derhal emer yeni doğmuş bir bebek. Karna doymazsa ağlar. Altı islanınca yine ağlar. O yaşlarda en çok ihtiyacı olan uykuyu bilir ve hemen hemen bütün gününü uyku ile geçirir. Çünkü uyku onun gerek ruhsal gerekse bedensel olarak dünyaya uyabilmek için yapması gereken en uygun davranıştır. Yeni doğan çocuğu yüzüstü yatırırsanız, yüzü şilteye gömülerek boğulmaz. O her nasılsa, o sırada başını sağa veya sola çevirerek nefes alması gerektiğini bilir. Çocuk, doğuştan itibaren koku duyan ve taddan da anlar. Örnek olarak sütünün şekeri azaltılınca derhal farkına varır. Vücut gelişimi bakımından şekere olan ihtiyacını biliyormuş gibi, âdeta annesini ikaz edercesine ağlar. Gözleri henüz gelişimini tam olarak tamamlamamış olduğundan, parlak ışık zararlı olabilir. Bunu da sanki biliyormuş gibi, eğer ışık yeni doğan bebeğin gözleri için fazla parlak ise gözlerini kapar ve yaygarayı ba-

sar. Ancak üç aylık olunca yanındaki eşyayı tanımaya başlayacaktır.

Yukarıdaki saydığımız birkaç örnek bize, yeni doğan çocuğun dünyaya bomboş bir hafıza ile gelmediğini, içgüdü adı verilen kendi uyumunu kolaylaştıracak bazı temel bilgilerle dünyaya geldiğini göstermektedir. Spiritüel bilgilere göre, çocuğun doğumla birlikte getirdiği ve dünyadaki ilk saatlerinden itibaren kullanmaya başladığı bilgiler eski hayatlarında elde ettiği bilgilerdir. İşte çocuk ve insan yaşamı boyunca ruhsal şuurundaki bilgileri bedensel şuuruna aktarabildiği nisbette hayata uyumlu. Başka bir deyimle zeki olacaktır. Ruhsal şuurumuzdaki bu bilgilerin bedensel şuurumuza aktarılması, elbetteki yine kendimizle ilgili ruhsal ve fizyolojik şartlara bağlı olarak ortaya çıkacaktır.

Çocuğun ilk gülümsemesi de enteresandır. Bu konudaki kaynaklar çocuğun yaklaşık olarak iki aylık olduğu zaman gülümsemeye başladığını yazarlarsa da bu çocuğun anne ya da babasına karşı yaptığı ilk şuurulu hareket değildir. Zira doğum-

Çocuğu şımartmak, onun gelişimini olumsuz yönde etkilemektedir. O tahminlerimizden çey şeyleri anlar. Fakat ifade vasıtalarından yoksundur. Ruhsal tekâmül seviyesi olarak şu bebeğin annesinden daha ileride olmadığını nasıl iddia edebiliriz?

Çocuk hemen sonra bile babası yanına geldiği zaman bebeğin, âdeta onu selâmlarcasına, gözlerini açtığını gösteren örnekler vardır. Hatta çocuklarını doğumdan önce gerek gece rüyalarında, gerekse günlük yaşantıları arasında (bir dalgınlık anında) imaj olarak gören ana-babalar da vardır.

Bütün bunlar bize gösteriyor ki, bir varlığın bir bedene enkarne olup, dünyaya gelmesi, ana rahminde bir vücut teşkil edecek tarzda gelişen bir çift hücrenin çoğalmasından ve zamanı gelince dışarı çıkmasından ibaret değildir. Dünyaya gelecek varlık ile ona analık ve babalık vazifesi yapacak varlıklar arasında, henüz elle tutulur şekilde izleyemediğimiz, fakat ortada olan olaylardan ve elimizdeki spiritüel bilgilerden sezindiğimize göre esaslı bir mekanizma çalışmaktadır.

Çocuğun ilk aylardan, hatta doğumdan önceki aylarda bile ihtiyacı olan en büyük gıda belki de sevgidir. Maddesel gıda nasıl ki çocuğun kilosunu, boyunu yani fizyolojik yapısını geliştirirse, etrafından göreceği sevgi de psikolojik yapısını geliştirecektir. Esasen bu sevginin temelleri çocuk ya da bebek diye isimlendirdiğimiz varlık dünyaya gelmeden, hattâ yunurta ile sperm birleşmelerinden önce atılmıştır. Ve böyle bir sevgi alış-verişinin sadece bebek durumunda olan varlığa değil, aynı zamanda anne baba durumunda olan varlıklara da tekâmül açısından faydası vardır. Zira insan tekâmülü açısından, çocuk yetiştirmek, nesli devam ettirmek motifî (drive) altında aslında dünya beşeri olan Âdemoğluna fedakârlık temrinleri yaptırmaktır. Bu da sevgisiz olamayacaktır elbette. Burada fedakârlık, acz

● Lütfen sayfayı çeviriniz

İNİNDE ÇIRPINAN, kuvvetsiz, dünyaya yeni enkarne olmuş olan bir varlığa yardım etmek, onu Tanrı'nın yüce bir eseri olarak sevmek, korumak, beslemek ve büyütmektir. Kendi çocuğunu severken bir anne esasında, Tanrı'nın bir kulumu sevmektedir. Bu bakımdan, «Benim çocuğum...» derken bile esasında Tanrı'nın bir kulumun kendisine emanet edilmiş olduğunu hatırlamalıdır. Buradan da çocuk yetiştiren bir annenin aslında önemli bir annenin aslında önemli bir imtihan içinde bulunduğu anlaşılmalıdır. Yavrusunu severken, korurken, «Benim yavrum» derken ve şefkat gösterirken farkına varmadan fedakârlık duyguları gelişiyor. Bu şekilde anne vermeye başlayacak, vermeye alışacak, uzun bir süre verecek. Hiç almadan, hem de karşılık görmeden verecek ve böylece vericiliği öğrenecek, bir hayatta öğrenemese bile bunun temrinlerini yapmış olacaktır. Böylece anne ya da baba durumunda olan varlık, ideal İNSAN'ın en belirgin vasıflarından biri olan vericilik özelliğinin temellerini atmış olacaktır.

Bu konuda Goethe isimli bedensiz varlık medyum Baha Kayserilioglu aracılığıyla (Celse 12, Karaman, Ocak 1970) verdiği tebliğlerden birinde şunları söylemiştir: (Evliliğe yönelmiş) «... Seksüel sürüklenişler ve davranışlar kutsal bir olayın başlangıcıdır. Bu başlangıç, ruhlar âleminde hazırlanmış bir plânın tatbikatıdır. Çocuğu olmayanlara acayiniz. Rab'dan onlar için yardım dileyiniz. Çocuksuzluk büyük bir noksanlıktır. Sİze çocuk verildi diye ahül-vah etmeyiniz. Büyük bir lütfâ konduğunuz biliniz. Ruhî tekâmül yo-

lunda son derece verimli bir atılış safhasına girdiğinizi idrak ediniz.»

«Fedakârlık, bütün maddî ve manevî âlemlerin sempatisini çeker ve oralarda bu sempatisasyon belirli etkiler uyandırır. Uyanan sevgi dalgaları maddeden ve ruhlardan size akmaya başlar. Çünkü siz ilâhî düzene uydunuz. Yukarı âlemin plânına aykırı gitmediniz. Plân tertipleyen yüce âlem, plânın tatbikçisi olan sizlere her an yardımcıdır. Yeter ki siz plânı bozmayın. Siz ana rahmine düşen yavruyu koparıp atmakla hem bir ruhu görevden ve kurtuluştan alkoymuş oluyorsunuz ve hem de vazifeli yüce varlıkların plânına aykırı hareket etmiş oluyorsunuz. Zaruret olmadığı halde çocuk düşürten, çocuk aldırılan insanlar mes'uldür. Bu mes'uliyet hem kendi ruhlarına, hem Tanrı'ya hem dünyaya incek varlığa ve hem de vazifeli yüce ruhlara karşıdır. Bu plânı bozan, bozular, yıpranır ve ihtiyarlar. Vazifeden kaçmak fedakârlıktan kaçmaktır. Fedakârlık etmeyene fedakârlık edilmez. Sen sevmeyen, alamazsın. Senin aldıkların, verdiklerinin karşılığıdır. Veriniz ki, size verilsin. Seviniz ki, siz de sevenler olsun.

Bütün bu söylenenler bize çocuk yetiştirmenin, bir insan yavrusunun beslenip büyütülmesinden ibaret basit bir bakım işlemleri olmadığını anlatmaktadır. Tam aksine, ana baba açısından büyük sorumluluklarla dolu bir iş ve tekâmül imtihanı olduğu meydandadır. Yetiştirilmekte olan bebeğe dalma bu bilgilerin ışığı altında bakılırsa, her iki taraf için faydalı olacaktır.

(Devamı gelecek sayıda)

30 DERSTE

Ruhsal Güçleri Geliştirme Tekniği

Dr. T. Lobsang RAMPA

Gözden geçirilmiş, geniş ilâveli 2 nci Kitap Baskısı

Fiatı : 10 TL.

Ruh ve Madde Yayınları. Ödemeli isteyiniz

SİBERNETİK

● Ali İRTEM

Uluslararası Sibernetik Kuruluşu
Türkiye ve Ortadoğu Temsilcisi

(Geçen sayıdan devam)

PROF. ASHBY'nin HOMEOSTAT MAKİNASI

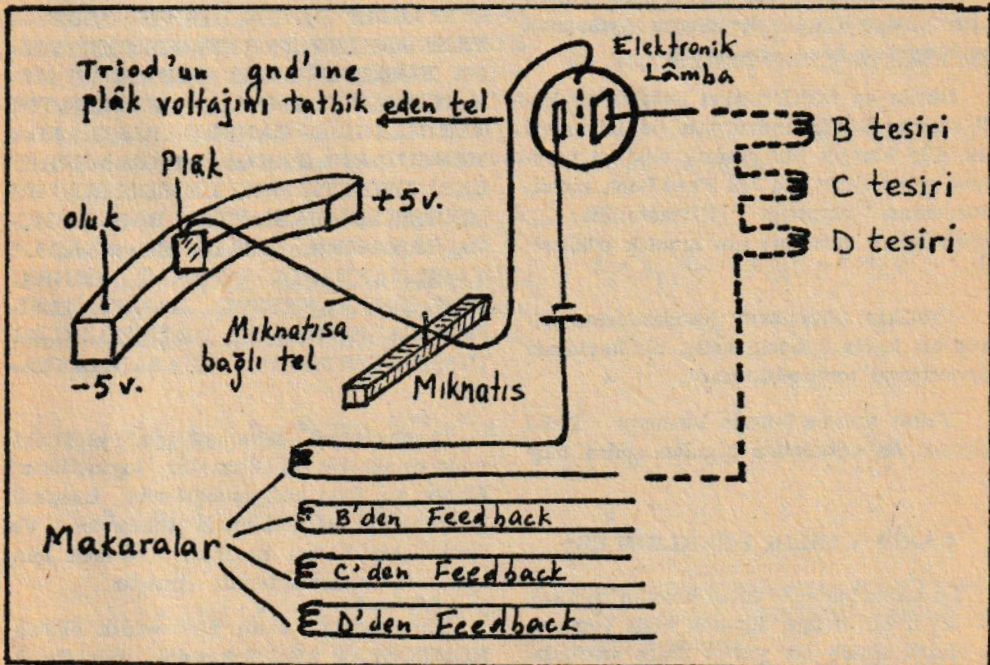
Şimdi gelelim yine Ashby'nin Homöostat aletine:

Ashby kapalı kutu olarak göz önünde bulundurduğu varlıkların epeyce sade olmasını istemiş olacak ki bu kapalı kutuların bütün gayeleri dış âlemin etkileri karşısında küçük ibreyi (plakayı) yuvarlak bir oluk içinde belirli bir pozisyonda tutmağa uğraşmaktan ibarettir.

Plakalar içinde bulunan yarı yuvar-

lak bir oluk içinde hareket etmektedirler. Bu oluğun iki tarafında bulunan iki elektrotun her biri -5 ve $+5$ voltluk polarize elektrik gerilimi sağlamaktadır. Plakalardan çıkan sert bir tel iğne üzerinde devredebilen bir mıknatısı hareket edecek bir Rheostat tel sargısına bağlıdır. Bu hale göre mıknatısın vaziyeti değişecek ve buna bağlı olarak plaka da oluğun bir veya diğer ucuna yakın olduğuna göre $+5$ Volt ile -5 Volt arasında bir gerilime maruz bırakılmış olacaktır. Şimdi bu elektrik geriliminin bir elektronik lâmbanın iç iskala-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

sına bağlanacağı ve bu lâmbanın da miknatısın tel sargısındaki cereyanı kontrol ettiğini kabul edelim. Bu takdirde cereyanın şiddeti plâkadaki gerilme göre değişecek ve bu hal de miknatısı hareket ettirecektir.

Bu suretle cereyan plâkadan mevkiini tayin ettiği gibi, pltkanın mevki de cereyanın şiddetini kontrol edecek; yani plâkanın mevki cereyana tesir ediyor, cereyan da plâkanın mevkiine tesir ediyor, kısacası, cereyanın şiddeti yine cereyanın şiddetine tabi bulunuyor. Tam bir Feed - Back.

Söylediğimiz gibi plâkaların adedi 4 tür. Elektronik lâmbanın iç ıskarası da sade bir tek sargı ile değil, diğer üç sargı ile de bağlıdır ve bunları da kontrol etmektedir. Diğer bir deyimle elektronik lâmbadan çıkan cereyan 4 sargının hepsine gönderilmekte ve bu suretle 4 sargı 4 muhtelif cereyanın tesirine tabi bulunmaktadır. Bunlardan üçü diğer plâkalardan gelmekte ve 4 ncüsü de kendi plâkasına ait bulunmaktadır. Bu suretle bir plâkada vâki olacak bir değişiklik bütün diğer plâkaların vaziyetlerini kendilerine uydurmak mecburiyetini hâsıl etmektedir.

Bütün bu tesirler, aksi tesirler, mukabil tesirler bütün ayrıntıları ile izlenmesi pek güç karışık bir mantık silsilesi meydana getirecektir. Bu hal Feed-Back mekanizmasının yarattığı (Ultrastability = üstün denge durumu) nın mantık silsilesidir.

Pratikte plâkaların hareketlerinin çok defa bir kafes içindeki vahşi bir hayvanın hareketlerini andırmaktadır.

Fakat mesele burada bitmiyor. Daha doğrusu en enteresani bundan sonra başlıyor.

CANLI VARLIK DENKLEMLERİ .

Bu kafes içindeki vahşi hayvan (plâka) bir türlü bir denge durumu tesis edemez, ve sınırlı sınırlı bir yarım daire şeklindedir.

ki oluşun kenarlarına çarpacak olursa, Ashby'nin (Uniselectör — tek seçici) diye adlandırdığı bir tertibat hareketine geçmekte ve devrenin tabi bulunduğu (elektrikli Direnç) ve (kondansatör) tertibatının kıymetlerini ANİ OLARAK değiştirmektedir.

Bu tertibat sayesinde Ashby'nin varmak istediği sonuç şimdiye kadar burada izah etmeye çalışıklarımızın belki de en önemlisidir.

Belirli şartlar içinde dengesini bir türlü bulamayan bir tertibat (üstün denge durumuna sahip bir insan topluluğu, ordular gurubu, bir hukuki düzen, bir elektronik sistem) otomatik olarak dengesini bulamıyacağı anlaşıncaya, ya kendi iç tertibatında veya dış âlemde **HERHANGİ BİR** değişiklik yapar.

Bu değişiklik sayesinde bir adaptasyon hâsıl olmuş bir yeni denge husule gelmişse **CANLI VARLIK** (insan topluluğu, hukuki düzen, elektronik sistem) **BU DEĞİŞİKLİK SAYESİNDE YENİ BİR ŞEY ÖĞRENİMİŞ OLUR.**

TABIAT DA — ASHYB GÖRE — YENİ BİR ŞEY YARATIRKEN BU YOLDA YÜRÜMEKTEDİR. ÖĞRENİM MEKANİZMASI DEMEK — MATEMATİK TERİMİ İLE — CANLI VARLIKLARDA MEVCUT BİR TAKİM (PARAMETRE) LERİ DEĞİŞTİRMEK DEMEKTİR. BU DEĞİŞİKLİK TABİATTA, BAŞLANGIÇTA TAMAMEN TESADÜFİ OLARAK YAPILMAKTADIR. FAKAT SONRADAN BİR MANYETİK HAFIZA TESİSATI SAYESİNDE BU DEĞİŞİKLİKLER (KANUNİYETLER) KAZANMAKTADIR.

Ashby bunu sağlamak için elektrikli mukavemet ve kondansatör kıymetlerini Fisher ve Yale adlı müelliflerin tesadüfî adetlere ait cetvellerinden almıştır. Ve aletine bir hafıza tertibatı vermek için onu miknatıslarla teçhiz etmiştir

Bu itibarla canlı bir varlık olarak **HOMEOSTAT** aleti dengesini bilabilmek

için ilk önce manyetik hafızasından yararlanmakta ve sonra bu da bir fayda vermeyince tamamen tesadüfe ve şansa tabi olarak muhtelif elektrik mukavemet ve kondensatör kıymetlerini ardi ardinca denemektedir.

Ashby aletine 25 muhtelif elektrik mukavemeti ve kondansatör tertibatı koymuştur. Homoestat aletinde 4 ayrı selektör bulunduğuna göre plâkalar $25 \times 25 \times 25 \times 25 = 390.625$ muhtelif değer üzerinde muvazenelerini aramayı tecrübe etmektedir.

Ayrıca şu noktayı da dikkat nazarlara sunmak isterdim ki, Ashby'nin bu aletinde, belirli bir elektrik mukavemet ve kondansatör devresi içinde plâkalar muvazenelerini (ELEKTRİK CEREBANININ DAİMA KENDİSİNE EN KOLAY GELEN YOLDAN GİTMESİ DOLAYISIYLA) en mantıklı ve en kısa yoldan aramaktadır. Bunda muvaffak olamayınca HERHANGİ BİR DEĞİŞİKLİĞİ KENDİ YAPISINDA VEYA DIŞ ÂLEMDE TECRÜBE ETMEKTE VE ELDE ETTİĞİ SONUÇLARI KENDİ MİKNATİSİ HAFIZASINDA MUHAFAZA ETMEKTEDİR. İŞTE REGLAJLARINI TEMİN ETMEK ÜZERE KENDİ YAPILARINDA VEYA DIŞ ÂLEMDE BİR DEĞİŞİKLİK YAPABİLEN VARLIKLARA (ÖĞRENİM) İMKÂNINA SAHİP VARLIKLAR DENİR. İnsanlar, Homoestat makinası böyle varlıklardır.

Şimdi affınıza sığınarak ufak bir takım matematik izahlarda bulunacağım.

Genel olarak, matematik yönünden 4 müstakil ayarlı bir canlı varlığın aşağıdaki 4 denklem ile belirtildiğini kabul edelim :

$$Y_1 = a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + a_{13}x_3 + a_{14}x_4$$

$$Y_2 = a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + a_{23}x_3 + a_{24}x_4$$

$$Y_3 = a_{31}x_1 + a_{32}x_2 + a_{33}x_3 + a_{34}x_4$$

Bu formül Ashby tarafından verilen Homoestat makinasının hareket denklemlerinin sadeleştirilmiş bir şeklidir.

Burada x_1, x_2, x_3, x_4 bizim canlı varlığımızın belirli sınırlar arasında ayarlanması gereken müstakil değişkenlerini göstermekte Y_1, Y_2, Y_3, Y_4 ise dış âlemin etkilerini temsil etmektedir. Eğer x ler belirli sınırlar içinde kalmıyorsa (bazan homostatta veya insanda veya insan toplumlarında olduğu gibi) a parametrelerinin kıymetleri değiştirilmektedir. Yeni diğer bir deyim ile Y 'lerin aldığı kıymetlere mukabil x lerin aldığı kıymetler CANLI VARLIĞIN OTOMATİK REAKSİYONLARINI (İNSANLARDA OMUR İLİK VASİTASIYLA AYARLANAN REAKSİYONLARI) GÖSTERMEKTEDİR. BUNA KARŞILIK MAKİNA a DEĞERLERİNİ DEĞİŞTİREBİLMEK İMKÂNINA SAHİP BULUNURSA (YARATICI BİR MAKİNA) HALİNİ ALIYOR VE EĞER MAKİNANIN BİR MANYETİK VEYA DİĞER BİR TÜRLÜ HAFIZASI DA VARSA, BU YARATICI HAL BİR (ÖĞRENME) ŞEKLİNDE İLERİ DEVRELERE VEYA İLERİ NESİLLERE İNTİKAL EDİYOR DEMEKTİR.

Bu itibarla da yukarıdaki canlı varlık denklemimizde :

$$Y_4 = a_{41}x_1 + a_{42}x_2 + a_{43}x_3 + a_{44}x_4$$

a_{11}	a_{12}	a_{13}	a_{14}
a_{21}	a_{22}	a_{23}	a_{24}
a_{31}	a_{32}	a_{33}	a_{34}
a_{41}	a_{42}	a_{43}	a_{44}

parametreler grubunun canlı varlığımızın (Homostat'ın) BEYİN'ini temsil ettiğini kabul edebiliriz.

E. S. P. 'de Kriz mi Var?

Dr. C. EVANS

Acaba, insanın normal üstü yeteneklerini inceleyen Parapsikoloji ilminin hatırı sayılır bir haline gelecek midir? 1972 Aralık ayı içinde ilim adamları BBC televizyonunda bu konuyu tartıştılar. Tartışmayı yöneten Deneysel Parapsikoloji doktoru **Christopher Evans**, açış konuşmasında parapsikolojik deneylerinin her zaman tekrarlanabilen cinsten olmadıklarından yakınmıştır. Ve devamla, «Parapsikolojinin istediği vak'alar yığından ziyade yeni bir teoridir. 100 yıldan beri çalışmasına rağmen, günümüzün ilmini için bu kadar az olarak ilgilendirilmektedir?» demiştir.

Edinburg Üniversitesinde Parapsikoloji konferansları veren Dr. John Beloff Parapsikolojinin geleceği

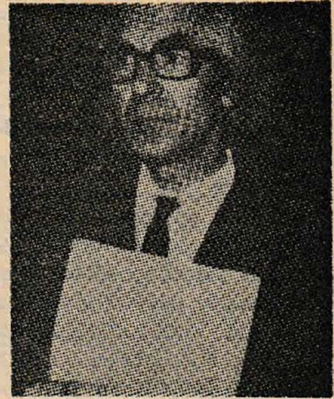
hakkında iyimser olduğunu ifade etmiştir. Bunun dışındaki bilim adamlarının konuşmalarından Parapsikolojinin geleceği hakkında pek iyimser olmadıkları anlaşılıyordu. ESP araştırmalarında bir kriz görmediğini belirten Dr. Beloff Amerikalı Dr. Helmut Schmidt'in araştırmalarını son derece dikkate değer bulduklarını ifade etmiştir.

Fakat psikiyatrist Anita Gregory, konuyu laboratuvara getirmenin güç olduğunu zannettiğini belirtmiştir.

Ruhsal Araştırma Cemiyeti Başkanı Prof. Dr. C. W.K. Mundle, vak'aların herhangi bir tek teori ile açıklanamayacak kadar karmaşık olduğunu söyle-

Prof. C. E. M. HANSEL

Prof. W. K. MUNDLE

miştir. Önceden bilme (precognition) gerçeğinin bir kenara itilemeyeceğini sözlerine ilâve etmiştir. «Bizim ikna etmek ihtiyacında olduğumuz kimseler psikologlarla, biyologlardır.»

Bir istatistikçi olan Christopher Scott parapsikolojiye karşı oldukça septik bir düşünceye sahip olduğunu zira, deneyler hakkında verilen ayrıntılı bilgilerde kusurlar, aksak taraflar gördüğünü belirtmiştir.

Swansea Üniversitesi Psikoloji Kürsüsünün yaşlı öğretim üyesi Prof. C.E.M. Hansel deneylerin ölü bir sayfaya gelmiş vaziyette görüldüğünü konuya karşı ilginç çok daha azaldığını söylemiştir. Bütün psikologlar arasına yayılabilecek tarzda tanıtıcı ve ya-

Döneceğini Görmüştüm

yıcı gurubun Parapsikoloji çalışmalarına dahil olarak geliştirilmesi gerektiğini belirtmiştir.

Bu tartışmalara herhangi bir spiritüalistin ve bir meçyomun davet edilmemiş olması olumsuz bir tutum olarak karşılanmıştır.

Uzunca süren program boyunca ilim adamları ve araştırmacılar, Parapsikolojinin laboratuvar şartları altında yapılan müaddit deneylerle ölçülebilen bir ilim dalı olması gerektiği konusunda görüş birliğine varmışlardır.

Program bu konuşmalarından sonra telepati kartlarıyla yapılan telepati deneyi ile sunulmuştur. Bu deney sırasında televizyon seyircilerinin de deneye katılmaları ve sonuçları mektupla BBC, TV müdürlüğüne bildirmeleri rica edilmiştir. (Psychic News'dan)

1968'de büyük oğlum Wilmer 'Butch' Giddens Vietnam'a gitmek üzere aramızdan ayrıldığı zaman çok üzülmiştük. O zamana kadar ailemizden hiç kimse bu şekilde ayrılıp, bir tarafa gitmemişti. Üstelik karısı Janice'de bir çocuk beklemekteydi. Evden ayrıldığı gün ben hariç herkes ağlamıştı. Ben ise göz yaşlarımı onun salimen döneceği güne sakladığımı söylemiştim.

Butch'ın içinde görev aldığı birlik devamlı olarak gelen haberler arasındaydı. Radyoda ve TV'de onun birliğinden hemen hemen her gün bahsediliyordu. O günlerde Viyetnam'da vaziyetler hiç de iyi değildi. Her gün birçok çocuğumuzu kaybediyorduk. Küçük bir tankta makine'li tüfek kullanmakta olan oğlum hiç bir zaman aklımdan çıkmıyordu. fakat kendisi hakkında içimde herhangi bir endişe de yoktu. Her geç eve döneceğini biliyordum.

Fakat Mutch'un kendisi bile benim bu inancına katılmıyordu. Zira zaman zaman gönderdiği mektuplarında oralarda çok çetin savaşların devam etmekte olduğunu, nasıl hayatta kalabildiğine kendisinin de hayret ettiğini yazıyordu. Hatta onun bu karamsarlığı (16 Haz. 1969'da) kızının doğumundan sonra daha artmıştı diyebilirim. Eve salimen dönebileceği hakkında ümidi yok gibiydi

Hazırlanan ve ilan edilen listelere göre memleketine dönüş tarihi Ekim - 1969 idi. Bir asker için memleketine dönüş gününün beklenmesi ne kadar zordur, bilirsiniz. Benim de içimde bunun aksine oğlumun bu tarihten daha erken döneceğine dair bir his vardı. İçinde bulunduğum sıkıntıyı hisseder gibiydim.

Bir Temmuz öğleden sonra; çok yorulmuş olduğum için (işletmekte olduğum) parfümeri dükkânımı kapattım ve biraz kestirmek üzere eve gittim. Minderin üzerine uzandığımda çok geçmeden daımışım. Bir rüyada buldum kendimi. Bizim evde bir parti veriyorduk. Pekçok davetli gelmişti. Birden kapı açıldı, muharebe elbiseleri içinde, ayağında postallar, suratı güneşten yanmış, toz-toprak içinde bir asker girdi içeri. Suratı o kadar yanık ve kirliydi ki, gülümsediği zaman ağzındaki dişler bembeyaz ve pırl-pırl derhal dikati çekiyordu. Doğruca yanına geldi, kulağına eğildi ve, «Butch'un 20 Ağustos'ta evde olacağına biliyor musunuz?» diye fısıldadı. Bu sevinçli haberin heyecanı ile hemen gözlerimi açmışım.

Derhal telefona koşup Janice'i aradım ve kendisine rüyamı olduğu gibi anlattım. Ağlamaya başladım ve hıçkırıklar arasında şöyle dua ettiğini duydum :
(Devamı 39'da)

Bu mülakat bütün insanlığın tabiatı bozarak ziraat yapmasıyla ilgilidir. Ele alınan konu sevgili böceklerimiz, bitkiler veya vahşi hayvanlar değildir; asıl mesele nüfusun sık olduğu yerlerde daha hızla meydana gelen ve dünyayı alâkadar eden bir sorundur. Bu açıdan sistemli olarak umutulan bir husus, tabiatın bozulduğu yerde artık «refah» dan bahsetmenin imkânsız olduğudur.

Tek Tip Bitki ve Tabiatın Bozulması

C. GRÖNVALDT

(Louis Le Roy'la bir mülakat)

Hcerenween'de resmî hocalığı yapan Louis Guillaume ile Roy 47 yaşındadır. Aşağı yukarı dokuz sene önce bahçesini kitaplardaki tavsiyelere uymayan şekilde ekmeğe başlamıştır. Şimdilik günde on kadar ziyaretçi neticeyi görmeğe gelmektedir. Bizimle konuşurken telefon devamlı çalıyor bir proje veya konferans teklifleri geliyor veyahut yalnızca bütün bu işleri nasıl yaptığını merak edenlerin sorularını le Roy cevaplandırıyor. Dokuz sene önce «hiç değilse ne olacağını görmek için» başlattığı hareket bugün Hollanda'nın sınırlarını çoktan aşmıştır. Aslında hadise yalnız bahçesini —eğer le Roy'un evinin etrafında olan bitenleri hâlâ bahçe diye adlandırmak kabilsen— alâkadar etmiyordu; bahçe, sahibinin insan, kültür ve çevre üzerindeki temel görüşlerinin müşahhas ifadesi haline gelmişti.

DÜZELTİLMESİ İMKANSIZ TAHRİBAT

Louis Le Roy'un sırtına bir etiket yapıştırmak arzusu herkese çekici gelmektedir. Tabiatın biraz sert, gherleşmenin ve kaidelerin karşısında olan bir insandır; bir bahçıvan, tabiat müdafîi veya toplum filo-

zofu olduğu zaman zaman söylenmiştir. Bazıları onu yerleşmiş cemiyetin kurallarına karşı gelen geç kalmış bir isyankâr veyahut «Tablata dönüşü» tavsiye eden hayal perestlerden biri olarak tanımlamışlardır. Bir insanın sırtına bu şekilde bir etiket yapıştırmak herkese rahat gelmektedir; zira insanı sınıflandırmak kabilsen olduğu gibi, küçük veya büyük bir gurup için le Roy Eendromunu yerleştirmek ve rahat etmek imkânı elde edilmektedir.

Aslında bu adamı, insan-kültür-tabiat üçgeni üzerindeki görüşlerini nihayet «bahçesini» sınıflandırmak sonra üzerine bir etiket yapıştırmak pek kolay değildir. Her üç zaviyede birtek müşterek nokta mevcuttur: Çeşit ve değişiklik arzusu. Bozulma prosesleri son derece yavaş olmaktadır. Bir kere bariz hale geldikten sonra —birkaç neslin müşterek gayreti ile— sınıf noktasına varılır: Yani bozulma irreversible hale gelmiştir ve bazılarının meydana geldiği sahadan tamamile vaz geçmek gerekir. Bozulmadan burada kastedilen anlam madenlerden bahsedildiği zaman daha açık anlatılabilmektedir: Biz tam

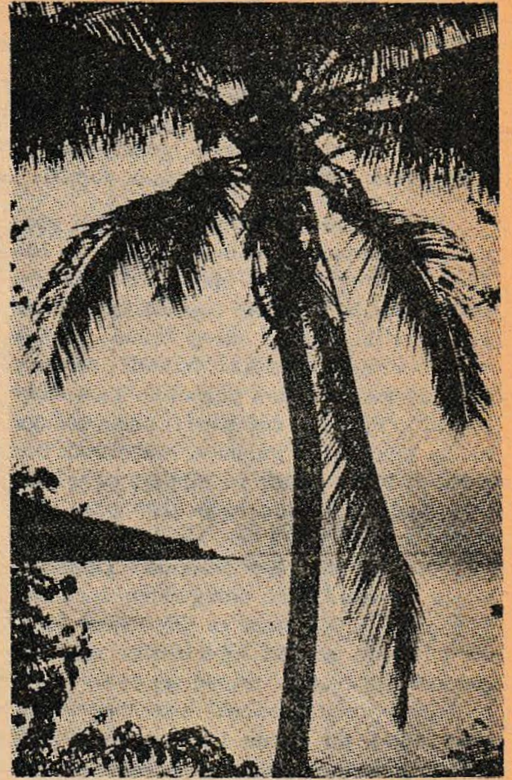
tükenece kadar yani kati olarak irreversibi hale gelene kadar maden çıkarmaya devam ediyoruz. Kendi bahçemize süs bitkileri veya meyva ağaçları dikmek istediğimiz zaman olan hadise pek belirli değildir. Bahçemizden çiçek veya meyva şeklinde bir ürün alıyoruz, ancak suni gübre, tabii gübre veya besleyici karışımlar şeklinde ona bir şeyler de ilâve ediyoruz. Eğer bütün bu mineral maddeler, oligoelementler vs. yeterli şekilde yerine konulabiliyorsa mesele yoktur, denge mevcuttur. Le Roy ile beraber bir iki sene evvel satın aldığı bir arazinin hududuna doğru yürürken birdenbire tabiat bozulmasının nasıl başladığı hissedilmektedir. Bulduğumuz yer yandaki araziden bir hendek ile ayrılmıştı. İki sene evveline kadar bu hendeğin sağı ile solu arasında büyük bir fark yoktu. Aslında ilk bakışta sağdaki arazide pek bir şey değişmemişti, gene dümdüz bir çimen üzerinde inekler otliyordu.

Soldaki arazide ise bir metre yüksekliğinde otlar, toprağı kaplıyan küçük bitkiler, birbirine sarmış çalılar arasında hayat kayıyor ve bütün bunlar karmakarışık şekilde duruyordu.

Her iki toprak parçası arasındaki asıl büyük fark Le Roy'un arazisinin, etrafını çevreleyen topraklardan on ilâ yirmi santim daha yüksek olmasıdır. İşte o zaman tabiat bozulması deyiminin manası belli oluyor; zira insan birden bire Hollandanın büyük bir kısmını meydana getiren oluşumların sebebinin anlayabiliyor...

Hendeğin sağındaki toprak-çayır helki tam manası ile tek tip bitki ziraatı örneği değil ise de herşeye rağmen çeşit bakımından fakirdir. Yetişmeleri için uzun bir zamana muhtaç olan bütün nebatlar, genellikle çayır biçildiği ve istenmeyen kötü otlar dikkatle temizlendiği için burada yaygınamazlar.

Bunun en mübalâğalı misali meşhur lüle veya sümbül tarlaları ve iyi bakılmış çim bahçeleridir. Zira tek tip bitki üretiminin tipik karakteri kendi kendini tahrip etme eğilimidir. Bahçecilikle meşgul olanlar bilirler ki, uzun ömürlü nebatları ağaçta yukarı beş yıl sonra değiştirmek gerek-

lidir. Tıpta da buna mümasil hadiseler vardır, meselâ doku kültürlerinde belirli bir süre sonra yenileme için pasajlar yapma mecburiyeti gibi.

Bahçemizi tabii halde bıraktığımız zaman her tarafı kaplamasından çekindiğimiz yabancı ot tutumları için de hadise böyledir. Her yıl bu yabancı ot gurupları inceler, zayıflar ve nihayet kaybolurlar. İşte bu yolla dalma cinsleri değişen bir bitki örtüsü ortaya çıkar. Bu şekilde dokuz yıl sonra yoğun fakat belirli aralıkları olan ve altı yüzü müteceviz değişik bitki cinsi olan bir bahçe meydana gelmişti. Bunlar arasında, iyi bir tabiat uzmanı olan Le Roy'un türü kaybolmuş sandığı cinsler dahi mevcuttu. İnsanın bahçe ile temasının devam etmesi için patikalar teşekkül ettirilmişti; Le Roy'un bahçesinde insanın cynadığı tek rol bundan ibaretti. Bazen

● Lütfen sayfayı çeviriniz

birşeyler ekiyor, etraftan moloz getirip bahçeye yayıyor (yeni arazisine 200 ton civarında) ve ara sıra bahçıvan makası ile buduyordu. Yabancı otları ayıklamıyor ve bilhassa hiç birşeyi çakarıp atmıyordu. Tabii bu arada bahçenin sulanması ve suni gübre ekilmesi mevzubahis değildi.

Bu tarz insanın bahçesini istediği yönde geliştirememesi demek değildir. Bilhassa başlangıçta çok emek sarfetmek gerekir, meselâ moloz taşımak gereklidir (bu suretle toprağa kireç temin edilmiş, ve termoregülasyonuna imkân verilmiş olur, ayrıca yaratılan yükseklik farkı hidrografik bünyeyi değiştirir) kabil olduğu kadar tabii göller yapmak, oturulacak boş sahaları tayin etmek ve nihayet ağaç dikmek lâzımdır (yeni araziye 1800 adet). Neticede ortaya çıkan tek tip bitki örtüsünün tam tersidir: her desimetre karesinin başka bir görünümü olduğundan daha büyük görünün bir arazi en çok dokuz senedir bitkilerin serbest büyümesine mukabil çok eski bir «bahçe» intibası verir; bir yerde terk edilmiş malikânelerde hissedilen ölüm hissi diğer bir yerde canlı ve hareketli tabiatı görebilme imkânı elde edilmiş olur.

Le Roy için mühim olan fikrin bîzatihî kendisidir; bu düşünüş tarzı bende menfi bir his yarattı: Konuşmamız esnasında bahsettiğimiz «tabiata dönüş» ve bunun sağlanması üzerindeki tartışmalarımızda bugünkü yaşayış tarzımız ve ziraat şeklimize karşı fikirleri kolaylıkla ağızdan dökülüyordu. Bunlar aslında çok haklı bir düşünüşü ifade ediyordu, ancak insanlığın bu belirgin nüfus patlaması devam ettiği sürece pek hakikatle teması olmayan görüşlerdi. Günümüzdeki entansif ziraat teknikleri ile insanlığı ancak beslemek kabil olurken ve bunda dahil güçlüklerle karşılaşırken tabii yollara inhisar eden bir ziraat metodolojisi zor kabul edilebilir hale geliyordu.

YAPICI İNSAN VE ALIŞKANLIKLARI

Hakikatte Le Roy, tabiatın iptidai hali ile muhafaza etmeği teklif etmiyor, zira tabii parklar projelere itibar etmemektedir.

Onun için tek tip bitki örtüsü yerine çeşitli ikame etmek yeterlidir: tabiatın bozulmasına varan proseslerin ilerlemesine mani olmak gerektir. Cemiyet üzerindeki fikirleri aslında bir geriye dönüş arzusu olmayıp son derece basit fakat realist bir değerlendirmeye dayanmaktadır. İnsanın yaşamak için yapması lâzım olan çalışmanın niteliği gün geçtikçe azalmaktadır. Dünyadan aldığı enerjiden daima daha azını ışık olarak iade etmektedir ve bu gün geçtikçe daha artmaktadır zira kendi yerine makineyi kullanmaktadır. Makinleşmenin ve otomatizasyonun bir diğer cephesi de boş zamanın yani dinlenme süresinin artmasıdır. Bu şekilde ortaya çıkan yaşama tarzı daha önceden ziraatte oluşumuna şahit olduğumuz şekilde eylemce zamanını da kaidelere ve düzene sokmakta, çeşitli tamamile yok edilmekte ve dinlenme de bir nevi tek tip bitki haline gelmektedir. Le Roy'un fikirlerini kısaca özetlersek: istediği ziraat ve endüstriyi tamamile ayrı yerlerde ve kabil olduğu kadar verimli şekilde ve tek tip ürüne yönelecek tarzda toplamak gereklidir. Daha sonra rentabilitesi az toprakları dinlenme zamanlarında ekilebilecek sahalar haline getirerek insana faydalı ziraati tesis etmektir. Aslında marjinal topraklar denilen ve ekimi ekonomik olmayan, ancak yardımla ayakta duran ekili toprakların problemi malumdur.

Bu şekilde dinlenme zamanlarında geliştirilen ziraat tarzı ya kendi ihtiyacını karşılamak için yapılan şekilde olabilir (bu «biolojik» diye isimlediğimiz şekilde yapılabilir) veyahut Le Roy hem kendi bahçesinde hem de Kennedyland'da (Heerenveen) yaptığı gibi hakiki bir tabii bitki örtüsü tarzında olabilir. Bu saha aslında bir işe yaramayan 18 metre genişliğinde ve 1½ kilometre uzunluğunda bir arazi parçası idi. Normalde kolaylıkla çim bahçesi haline getirilmeye hazır bir yerdi, yani tek tip bitki örtüsü ile örtülecekti.

Burasını Le Roy ele almış, çukurlar ve tepecikler peyda etmiş, etraftan elde edilen çöp ve molozlar atılmış ve neticede

bugün ziyaretçilerin hayranlıkla seyrettiği bitkilerle süslü güzel bir manzara meydana gelmiştir. Bu tip tanzimde bir husus kat'iyen yasaklanmıştır: ayrıntılara inen bir düzenleme. Bizler ekonomik hayatımızı planlamaya o kadar alışmışızdır ki biz saatlerimizin dışında kalan dinlenme zamanımızı da, kitlenin eğlenmesini de tanzim ederken çeşitten hemen uzaklaşırız. Bu görüş tarzımızı mimariye uygularsak, meselâ Gotik kiliselerin ayrıntılı plânları yapılmamıştır. Ana hatları gösteren çizgiler tayin edildikten sonra her inşaatçının kendi katkısını ortaya koyabilmesi ve şahsiyetini en iyi şekilde belirtebilmesi için imkân sağlanmıştır. Bu şahıs katkısı inşaatın süresince (bazen kırk-elli sene bazen de yüzlerce sene) her an belirlenebiliyordu. Bunun neticesinde bu kiliselerin çeşitliliği ortaya çıkmıştır. Aslında gerekli olan yapılacakları, bir uzmanlar gurubuna her an sormadan ve onların her an karışmasına gerekçe olmadan, bizzat yapabilmek olanağıdır.

Le Roy, benim uzmanlara karşı olduğum manası çıkmasını, fakat onlardan ancak gerektiği zaman istifade edilmesini tavsiye ediyorum, diyor. Ancak bundan sonra uzman geri çekilmelidir dolayısıyla sizin belirli işi kendinize göre yapmanıza karışmamalıdır. Eğer uygulama bu şekilde olsa idi şehirlerimizi dolduran yapıların bu kadar birbirine benzemesi önlenirdi.

Aslında Le Roy'un istediği tabiat insanı ile medeni insanın arasında bir bağlantı kurabilmektir. Bu suretle insan kendi hayatına küçük çapta da olsa tabii yön, bir çeşni katabilmek imkânına sahip olabilecektir. Birkaç sene önce aile bahçelerindeki eyence köşelerinden bahseden bir yazısında Le Roy: «Bunlar resim dünyasında naifler diye adlandırılan ressamların tablolarına benziyorlardı, bazen biraz mübalağalı ve sürrealist imajları hatırlatır tarzda, ekseri çok cici ve daima çok şahsi bir yöne sahiptirler» diyerek bu bahçeleri tarif etmektedir. Kendi evini de küçük imkânlar ve tabii, ayrıntılara inen bir plân olmadan Le Roy bizzat kendi başına inşa etmiştir; ev, inşaat esnasında, temel

atılırken, tayin edilen ana fikir istikametinde fakat isteğe uyarak genişletilmiştir. Neticede etrafı ile tam âhenk halinde ve «yeni arazi» üzerinde sanki sene.erdən beri mevcutmuş intibamı veren bir yapı ortaya çıkmıştır.

UYGULAMAK VEYA UYGULAMAMAK MESELESİ

Le Roy'un istekleri ile doktorların istedikleri arasında bazı benzerlikler mevcuttur. Her ikisi de tabiatın bozulmasını önlemek, aksi yönde çalışarak onu düzeltmek, fakat hiç değilse bu bozulmayı hızlandırmamak istiyorlar. Her ikisi de medeni insanlar olan bizler ile biyolojik temelimiz ve tabiat arasındaki ayrıntıyı azaltmak istiyorlar. Bu tutumun tabii ki tasavvufi bir tabiat aşkı ile alakası yoktur. Temelde Le Roy insanın tabiat çocuğu olduğuna inanmaktadır, ayrıca her halde tabii oluşumlara katıldığına ve bunlara katkıda bulunabileceğine kanidir. Ancak bu katkının tabiatı bozucu nitelikte olmayıp çeşit yaratması gerektiğini de belirtmektedir.

Le Roy'un asıl meselesi olan bahçelere gene avdet edelim. İleri sürdüğü görüşler bahçesi olan sayfiye evleri için tatbik kabiliyeti olan fikirlerdir. Bilhassa bu tip yerlerde, her an değişen ve nasıl peydahlandığı bilinmeyen bir sürü bitkinin yarattığı ilgi çekici durum dikkate alınmasa dahi, zahmetli bir mesele olan bakım probleminin ortadan kalkması büyük bir avantajdır. Takip edilecek yol son derece basittir, yalnız tatbikat bir irade meselesidir. Herşeyi yerli yerinde ve «intizamlı» görmeğe alışmış olmanız en büyük engeldir. Aslında göze batan «kötü otlar» daha sonraki manzaranın ilk ifadeleridir; eğer temizlenmezlerse kendiliklerinden kaybolurlar ve mevcut oldukları zaman da mevzii kalırlar.

Demek ki temel şart hiçbir şeyin temizlenmemesidir, aslında güç olanı da budur. Toprağı bellemek, kötü otları ayıklamak, gübre koymamak ve sulamamak gerekir.

(Devam sayfa 36'da)

Ve Sonsuzluk...

● Erol ERDOĞMUŞ

Önce ile sonra'nın, sonsuzluk yolcusu için önemi n'ola?... Bugün dün'leşirken, yarın bugün'leşmede... Herkese hakkettiğini veren İlahî adalet şaşmaz ki. Bundandır ki, önce'lerle sonra'ların; görünen'lerle görünmeyen'lerin hiç önemi yok kuşkusuz herhangi bir kesitte; nasıl olsa İlahî adalet hakkı teslim edecek olduktan sonra.

Kendine karşı dürüst olmalı insan. İçinden geldiği gibi olmalı içinden geldiği gibi yaşamalı. Duyuş, düşünüş ve davranışlarımızın içimizden gelen çırpıplaklığı, tekâmülümüzü normal seyrinde yitirir; hızlandırmaz ve de yavaşlatmaz. Hızın da yavaşlığın da sonsuzluk karşısında önemi yok. Yine de kendi doğal hızında, kendi doğal temposunda olmak en iyisi. en dürüstü ve de en istencini hiç kuşkusuz; biz sınırlılar açısından.

Sınırlılar için sınırsızlık, başlangıçlıklar için başlangıçsızlık; senlular için sonsuzluk, bir çözümdür. en büyük gerçektir. Sınırlı sınırsızlığı başlangıçlı başlangıçsızlığı; sonlu sonsuzluğu kavrayamaz. Sınırlı sınırsızlığa kavransa; sınırsızlık sınırlılık olur, başlangıçlı başlangıçsızlığı kavransa, başlangıçsızlık başlangıçlılık olur; sonlu sonsuzluğu kavransa, sonsuzluk sonlu olur artık.

Sonlu sonsuzluğu kavrayamazsa da duyar, kendi duyuş, düşünüş ve davranışlarından daima daha iyi duyuşun. daha doğru düşünüşün. daha yerinde davranışın her zaman mevcut olduğunu ve de olacağını; bunun sonuza dek böylece süregeldiğini hisseder. Duyuş, düşünüş ve davranış sınırsızlığı içinde tekâmül ederek kendi duyuş sınırını, düşünüş sınırını, davranış sınırını karınca kaderince genişleteceğini bilir. Bu bilgisi ona bitmez tüken-

mez haz verir her adımında, her aşamasında sonsuzluk yolculuğunun...

Unutmamalı insanoğlu sonsuzluk yolcusu olduğunu. Sonsuzluğa giden yolda önüne çıkan güçlükleri aşmak için. ejderha gibi engellerin kader adlı senaryolarında; sayısız enkarnasyonlarıyla rolünü oynayan bir aktör olarak; kendi ham duyuşlarını, ham düşünüşlerini, ham davranışlarını yonttuğunu; tekâmülün başkaca yolu bulunmadığını unutmamalı insanoğlu. Başarılı aktör, temsilin bütününe kavrayarak kendi rolünü oynayan aktördür. Dünya adlı sahnede, kendi kader senaryosunu oynayan insanoğlu senin gerçek kapasiten. herhangi bir enkarnasyonunla sınırlı değildir.

Sonsuzluk yolculuğundaki eksiklerin gidermek için, gereksindiğin duyuş, düşünüş ve davranış kapasitelerine kendini konsantre etmiş, böylece enakrne olmuş bulunuyorsun herhangi bir ortamda.

Dikkatli bir işçinin kendini işine vermesi gibidir senin enkarnasyonunu yaşayışın. İşçi yalnız işi değildir hiç kuşkusuz. Derinliği vardır, genişliği vardır, yüksekliği vardır görünce dışında onun da evreninin. herkes gibi.

Bugünkü enkarnasyonunun verilerini sıfır kabul et, ey sonsuzluk yolcusu!.. Kendi duyuşunun bu sıfırdan başlayarak derinliğini, genişliğini, yüksekliğini ara. Yokla, düşünüşünün bu sıfırdan başlayarak derinliğini genişliğini yüksekliğini. Ve de araştır davranışının bu sıfırdan başlayarak derinliğini, genişliğini, yüksekliğini...

Ey bedenini ay'a götürebilen insanoğlu, duyuşunu aya götür. Bedenlendiğin gezegenin sanki ay olduğunu, dünyada keşif gezisine çıkmış bulunduğunu hisset. Bu duygunun derinliğine in, yüceliğine çık. Dünya ile bağlantın gevşeyecek böylece. Duyuşun hür olacak.

Düşünüşünü ay'a götür. Kendine aydan bak. Neresindesin dünyanın?... Servetin nerde?... Şöhretin ne oldu?... Derinliğine dal bu düşüncenin, yüceliğine er. Düşün-

cen hür olacak böylece.

Davranışını ay'a götür. Sonlu servet ve şöhret için başvurulan davranışların saçmalığını, boşluğunu gör. Er genişliğine, er derinliğine bu davranışın. Davranışın hür olacak böylece.

Dön sonra bu sonsuzluk bilinciyle günlük yaşantına. Daha derin daha geniş ve daha yüce olacak duyusun, düşündüğün, davranışın. Duyuşunun düşündüğün, davranışının uzay sonsuzluğundaki ay mesafesinden gözlemini yaptın.

Şimdi de, zaman sonsuzluğunda göz-

gelşi 100 yıl ilerisi sınırından gözlemini yap bugünkü yaşantının. Bugünkü duyuşunun 100 yıl sonrasını, bugünkü düşündüğünün 100 yıl sonrasını, bugünkü davranışının 100 yıl sonrasını tasarla... Utandırıyor mu seni 100 yıl sonraki duyusun, düşündüğün, davranışın?...

Dön sonra bu zaman sonsuzluğunun bilinciyle günlük yaşantına. Daha derin, daha geniş, daha yüce olacak günlük yaşantın içinde duyusun, düşündüğün, davranışın.

Ölümden Sonra Hayat

N. O. Jacobson
20 TL

Spiritoloji, parapsikoloji, psişik güçler bilimi, hepsi bilimsel bir yöntem ve harika bir sezgiyle bir araya getirilmiş, birleşik bir **RUH ALANI** içine sokulmuş. Bu tür eserlerin en faydalı ve objektif olanı

Ruh ve Madde — P. K .1157 — İstanbul'dan
Lütfen **ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.**

ŞUUR PROJEKSİYONU

Astral Seyahat ya da Demeynel Dedublman olayını şahsen denemek isteyen, öğrenip bilgi edinmeği arzu edenler için **Metin KIRAZ'**ın hazırladığı bu pek değerli ve ülkemiz için biricik eseri

YAYINLADIK. Fiyatı 750 kuruş

P.K. 1157'den ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.

Seks

Hürriyet mi, Zina mı ?

● Dr. Gültekin CAYMAZ

Basın özgürlüğünün, hürriyetinin bu kadar çok olduğu bir çağda, söz ve düşünce hürriyetinin olduğu bir çağda biz, bekâr veya dul insanlar olarak seks hürriyetine sahip olamıyacak mıyız?

Kimseye zarar vermediği sürece ben istediğimi yapmaktâ serbest değil miyim?

Canımın istediği gibi yaşamak için daha kaç yaşına gelmem lâzım? İşte 18 yaşına geçtim. Artık iyiyi kötüyü birbirinden ayırıyorum. Benim seks hürriyetimin kime zararı var? Ben dikkatli olursam, hasta olmazsam, hamile kalmazsam kim ne karışır?

Seks duygusu, seks ihtiyacı doğal bir ihtiyaç. Buna karşı koyamazsın. Yemek içmek gibi bir şey. Kabul etmek zorundasın. Uymak zorundasın. Hele evlenip ayrılan bir kimse artık seks olmadan yapamaz. Günümüzün modern anlayışı da zaten bunu hoş görür. Herkes bu işi yaparken ben niçin yapmıyayım? Herkes gençliğin tadını çıkarırken, ben apta 1 miyim ki durayım?

Kanunlarımız bile evlilik dışı seks ilişkileri olunca erkekleri cezalandırmıyor da sadece kadınları cezaandırıyor. Burada da bir eşitsizlik var, haksızlık var. Erkeklerle verilen hürriyet kadınlara da verilmelidir. Verilmese bile ben bir kadın veya erkek olarak kendi hürriyetimi kullanacağım. Bu, benden başka kimseyi ilgilendmez.

Bu sözleri seks ile ilgilenmeye başladığımız yaştanberi düşündük, işittik veya okuduk. Mantık bakımından gayet tutarlı görünüyor.

Her ne kadar bütün dinler yüzyıllar boyunca serbest seks ilişkisinin yani zi-

nanın zararlı olduğunu söylemiş ise de, her ne kadar ahlâk kuralları bunu yasaklamış ise de ve her ne kadar kanunlarımız bunu bugün bile cezalandırmakta ise de biz hür fikirli modern çağın insanları olarak aksini yapmaktan kaçınmadık ve kaçınmıyoruz. Çünkü biz diyoruz ki bekâr bir kimse olarak bu iş benden başka kimseyi ilgilendirmez. Karşılıklı anlaşma ile yaptığımızâ göre de kimseye zararı yok. Onun için yaparım.

Evli olan kimselerin evlilik dışı seks ilişkilerinin zararlı sonuçlarına az çok herkes bildiği için (yani eşler arasındaki sevgiyi, yakınlığı yok ettiğini bildiği için) yukardaki mantık dizisi pek geçerli olmuyor. Fakat bekâr veya dul genç kız, kadın veya erkekler yukardaki mantık dizisine pek karşı koyamıyorlar. Çünkü derhal zevkli bir hayata gireceği vaad ediliyor. Ayrıca ben hasta olmazsam, hamile kalmazsam, karşılıklı anlaşma da olursa kim ne karışır deniyor. Çok çekici, mantıklı ve doğru bir düşünceye benziyor. Sadece bir ufacak noktayı cevapsız bırakıyor. Ben bunu isteyerek yaptığımı göre, karşı tarafta da zarar vermediğime göre, kime ne zarar var diye soruyor ve bana, kendime de zoten bir zararı olamaz ön yargısı ile cevaplandırıyor. Yani daha en baştan bunun bana bir zararı olamaz ön yargısı ile

hareket ediliyor. Yani bütün bu mantık dizisinin temelinde, seks hürriyetinin aslında bana. kendime bir zararı olmayacağı ön yargısı, ön inancı yatmaktadır. Bu inanç herhangi bir düşünme veya deney sonunda ortaya çıkmaksızın bir ön inanç, bir ön yargı, bir ön hüküm olarak doğru kabul edilmektedir.

Seks ilişkisi zevkli bir duygu doğurmaktadır ve ben başkasına zarar vermediğim sürece bu işi yaparım, çünkü bu iş bana zevk verdikten başka, bana bir zararı da yoktur diyoruz.

Acaba öyle mi?

Karşı tarafa bir zararı olmadığını kabul ettiğimiz bu serbest seks ilişkilerinin gerçekleşen de bana zararı yok mu?

Seks ilişkilerine girmekten amaç zevk almak, sevinç duymak, mutlu olmaktır. Evlilik dışı seks ilişkisinin çocuk yapmak amacı yok. Tek amaç zevk, sevinç, sevgi ve mutluluk duymak. Başka bir amacı yok.

Biz insan olarak sadece bir kaç dakika için değil, ayrıca yaşadığımız süre boyunca da mutlu olmak isteriz. Eğer bilsek ki, uzun süreli zevk ve mutluluk için, kısa süreli benzer zevklerden kaçınmak gereklidir, belki o zaman uzun zaman sürecek zevk ve mutluluğu seçeriz, eğer aynı zevkleri daha uzun süre duyacak isek ve daha mutlu olacak isek.

Düşünme yeteneği veya hevesi az olan insanlar, her şeyin kolayına kaçan insanlar, ben bugünkü zevkime bakayım da ilerisi Allah kerim diyebilirler. İlerde de bir şey yaparız diyebilirler. Onu da zamanı gelince düşünürüz diyebilirler. Herkes böyle yaptığına göre bir bildikleri olsa gerek diyebilirler.

Fakat mümkündür ki, herkes o kadar kısa düşünceli değildir. Bazıları uzun süre mutlu ve zevkli bir hayat geçirmeyi amaç edinebilirler ve onun yolunu ararlar.

Acaba seks hürriyeti, zina, bizim uzun süreli mutluluğumuzu gerçekte engeller mi, engellemekte midir?

Acaba binlerce yıldanberi insanların ahlak kuralları ile veya dinler aracılığı ile karşı çıktıkları seks hürriyeti yani zina

gerçekte bizim mutluluğumuzu engeller mi?

Zaman içinde insanlar bir çok din ve ahlak kuralının ne çeşit sağlam ve mantıksal sebeplere dayandığını bulup anladıkları halde, seks hürriyetine karşı olmanın temelinde de aynı çeşit mantıksal sebeplerin olması mümkün değil midir?

Biz bugün anlıyoruz ki, bu yasaklamanın temelinde de diğerlerinde olduğu gibi insanlar üzerinde yapılan gözlemlere dayanan, zararlı sonuçların görülmesine dayanan mantıksal sebepler vardır.

Bu gözlem ve düşüncelere göre seks hürriyeti gerçekte benim, bizim kendi mutluluğumuzu engellediği için doğru değildir, diğer bütün yasaklamalarda olduğu gibi. Bizim bencil duygularımızı zedelediği için zararlıdır, zina diye kötülenmiştir ve yasaklanmıştır. Yani bizim bencil duygularımıza, bencil uygulamamıza zararlı olduğu için yasaklanmıştır, tıpkı insan öldürme, hırsızlık ve yalan gibi.

İnsan öldürme, hırsızlık ve yalanın benliğimize olan zararlarını hiç düşünmeden hemen anladığımız halde binanın kendi benliğimize olan zararını anlamak için ya uzun süre düşünmek veya kendinde veya yakınlarında yaşyarak görmek ve anlamak gereklidir. Bazan öyle kişiler vardır ki, zararı gördükleri halde bile zararın zina yani seks hürriyeti olduğunu anlamaz ve uğradıkları zararın sebebini başka yerlerde ararlar.

Şimdi evlilik öncesi seksin benliğimize, bencil duygularımıza nasıl zarar verdiğini, verebileceğini inceliyelim.

Seks ilişkisi kuvvetli bir zevk duygusu ortaya çıkarır. Fakat bu duyguyu ilk defa paylaştığımız kimse ile belki hiç bir sevgi bağımız olmaz veya olur. Her iki halde de ikinci bir kişi ile seks ilişkimiz olduğu zaman ister istemez önceki ile bir karşılaştırma yaparız. Belki birinci ile veya ikinci ile ilişki daha çok zevk vermiş olabilir. Seks zevkinden başka belki birinci veya ikincinin davranışlarını, huyunu daha çok sevmiş olabiliriz. Yani bir kişiden fazla kişilerle seks ilişkisine

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

girince derhal ikisi arasında hangisi daha iyiydi, daha çok zevk verdi, daha çok beğendim, sevdim diye bir karşılaştırma başlar. Bazı kimseler daha iyisini bulmak için, daha başkalarını ararlar. Kadın tamam der, en iyisini buldum. Erkek hayır der, ben önceden daha iyisini bulmuştum ve başkasını deneyeceğim, bulana kadar. Veya erkek tamam bu kadın en iyisi der. Kadın hayır diye düşünür, falan daha iyi idi, bundan daha iyisi de olabilir der. Böylece evlilik dışı seks ilişkileri başlarken bu sorular öncünceye kadar kafanın içinde dolaşır durur, huzursuzluk yaratır, mutluluğu engeller. Erkek veya kadın birden fazla kişi ile seks ilişkisine girince muhakkak ki birinde, diğerinde bulmadığı farklı şeyler, sevgi duygusu v.s. bulacaktır. Çünkü insanlar birbirinin tamamen eşi olamazlar. Evlenmeden sonra ise erkek eşinden memnun olsa bile karısının önceki ilişkilerini özlediğini duyacak veya düşünecek ve içinde bir aşağılık duygusu doğacaktır. Veya kadın kocasından memnun olsa bile kocasının başka kadınlardan daha çok zevk aldığını öğrenecek veya düşünecek böylece bir aşağılık duygusu içinde mutsuz olacaktır. Ya da eşler evlendikten sonra önceden tanıştıkları kimseleri özlemeye devam edip mutsuz olacaklardır. Evli insanların önceden evlenmiş veya nişanlanmış olan eşlerinin önceki ilişkilerini nasıl kıskanıp kavgaya ettiklerini düşünürsek bu durumu daha kolay anlarız. Bütün bu sebeplerden dolayı evlilik öncesi seks ilişkileri o anda zevk verdikleri halde uzun süreli evlilik hayatını temelden etkilemekte ve mutsuzluğa yol açmaktadır.

Seks dürtüsü, iç güdüsü doğanın en kuvvetli dürtülerinden biri olup uygun bir şekilde denetlenmelidir, eğer yaşam boyunca bu duygunun bizi mutlu etmesini istiyorsak. Fakat bu kuvvetli doğa güdüsünü hiç denetlemeden sanki hiç aklımız yokmuş gibi bu duyguya teslim olursak veya ben hürüm, istediğim gibi davranırım diye bir takım mazeretler uydurursak, genellikle olduğu gibi seks dürtüsü, kısa süreli zevkli anlar dışında mutsuz bir

hayat sürmemize yol açmaktadır.

Bazılarında seks dürtüsüne uyma, seks hürriyeti fikri o kadar aşırıya gitmektedir ki, bu kendilerinin ölümüne bile yol açmaktadır. Benim seks hürriyetim beni ilgilendirir. Başka bir insana zarar vermediği sürece bana kimse karışamaz, fikriyle davrananlara karşı çok ilginç bir hikâye ünlü düşünür, din bilgini, filozof, Mevlâna Celâleddin-i Rumi tarafından ünlü mesnevî isimli kitabında yazılmıştır. (Mesnevî cilt 5, sayfa 112. Millî Eğitim Bakanlığı yayını, 1945).

İnsanlara iyiliğin, dürüstlüğü, kardeşliğin yollarını göstermek için bir ömür boyu çalışıp yazan Mevlâna Celâleddin-i Rumi bundan 700 yıl önce Mesneviyi yazmış olup, adı geçen hikâye oradan alınıp Prof. Dr. Behçet Kamay tarafından Adli Tıp isimli kitapta yayınlanmıştır. Mevlâna'ya göre bundan 700 yıl önce kadının biri tıpkı bugün olduğu gibi seks hürriyetine inanmış. Başkasına zararı olmadığı sürece istediğini yaparım dermiş. Yeni yeni ilişkiler kurdukça, daha iyisini bulabilirim demeye başlamış. Zaman geçip daha iyisini bulamayınca, evlerinin ahırında bulunan hayvan belki daha iyisi olabilir diye düşünmeye başlamış. Bundan sonrasının ne olduğu ayrıntılı bir şekilde hem Mesnevî'de, hem de Adli Tıp kitabında yazılıdır. Yalnız kadın bir gün ahırda içi parçalanmış ve kanlar içinde ölü bulununca durum anlaşılmış.

Günümüzde insanların seks hürriyetini bu kadar ileri götürdüklerini duymadım. Fakat insanlar arasında birden fazla kişi ile seks ilişkisi kurulunca daima bir karşılaştırma halinin kendiliğinden ortaya çıktığını akılda tutmakta yarar olsa gerektir. Bu karşılaştırma ise daima bir eksiklik duygusuna, bir özlem duygusuna yol açmaktadır. Benliğimizi incitmekte, mutsuzluğa yol açmaktadır. Yani seks hürriyeti aşında bizde veya eşimizde er geç bir aşağılık duygusuna yol açtığı, bencil duygularımızı incittiği için evlilikleri mutsuz kılmaktadır.

Hayatta amaç ise bekâr kalıp seks hürriyeti içinde yaşamak değil, evlenip,

seks zevki içinde mutlu bir şekilde yaşamak olsa gerek. Seks hürriyeti ise evlilikteki seks zevkini kısıtladığı için eşlerin bir veya ikisinde aşağılı kduygusu doğurduğu için uzun süredeki mutluluğa engel olmaktadır.

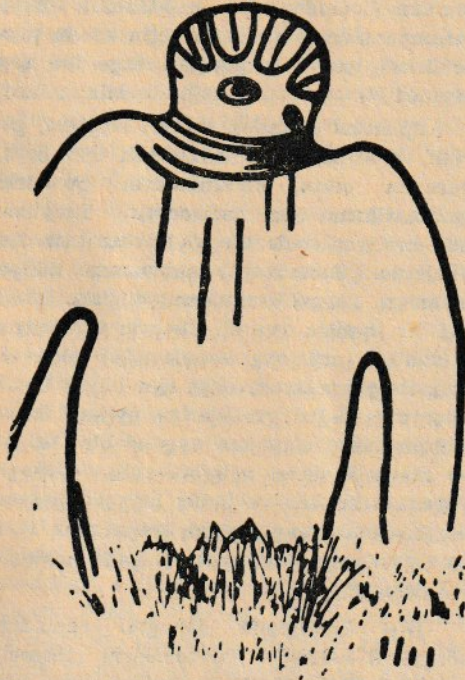
Ayrıca seks hürriyeti, insanların eşini daha az sevmesine de yol açmaktadır. Hepimiz kullanılmış bir elbise yerine yeni bir elbise almak isteriz. Çünkü yeni bir şeyi insan daha çok sever. İnsan başkasının artığı olan yemeği yemek istemez. Başkasının kullandığı çatalı kaşığı ağzına sokmak istemez. İnsan bir şey temiz olsun ister. Çünkü temiz şeyi sevmek kolaydır, zevklidir. Hele insanın kendisi te-

miz ise, ben de hiç değilse benim kadar temiz olan bir insanla beraber olayım der. Karşı taraf eğer seks hürriyetine inanıyorsa o zaman sen başkasının kullandığı, yıpranmış bir eşyayı kullanmaya, başkasının artığı olan yemeği yemeye, başkasının ağzına soktuğu şeyi kendi ağzına sokmaya zorlanıyorsun demektir.

İnsan yepyeni bir eşya alınca, yepyeni bir eve girince onu daha çok sever.

Hayatta amaç sevgi, sevinç ve zevk içinde uzun süre mutluluk ile yaşamak olduğuna göre, bu mutluluk ihtimalini kısa süreli zevk dakikaları ile engellemek doğru mudur acaba?

(UFO) Aktüalite

Fransız Arkeoloğu H. Lhote'un keşfettiği ve adını verdiği YÜCE MERİH TANRISI
(Cezayir - Tassili, Kaya Resmi)

(Sahife 9'dan devam)

bu kültür elçisi de, OANNES gibi, denize dalıp gitti. Adı VİRAKOÇA idi. (Denizden gelen köpük, anlamında)

Son zamanlarda Büyük Sahra'nın kuzey bölümünde çok ilginç kaya resimleri ortaya çıkarıldı. Bu resimlerde dalgıç ya da uzay giysileri giymiş, ağza olmayan insanlar görünüyor. Altı metre büyüklüğündeki duvar resmine araştırmacılar tarafından 'MERİHLİ' adı verilmiştir. Bazı ilim adamları bu resimlerdeki giysilerin kum fırtınalarından korunmaya yarayan tulumlar olduğunu ileri sürdüler ama, resimlerin 9.000 yıllık olması bu tezi çürütüyor. Çünkü şimdi çöl olan o yerler, 9.000 yıl önce yemyeşil bitkilerle kaplı, verimli alanlardı.

Kaynaklar .

We Are Not the First - Andrew THOMAS.
Dünyamızın Gizli Sahipleri - Giovanni Scognamillo.

(Devamı gelecek sayıda)

U Y A N I Ş

● Halûk Egemen SARIKAYA

İnsanların, daha doğrusu insanlığın ruhsal ihtiyaçları diyalektik bir düzenle ritmik olarak değişir. Her yeni ihtiyacın karşılanması için insanlığa, ruhsal ve u-zaysal eğitmen kaynaklarından verilen bilgi yeni bir evrimsel atılış, çaba ve uğ-raşıda bulunma yükümlü olduğunu insanlığın sırtına yüklenmesini gerektiren bir doğal sonuca yol açar. Bu motivasyonla, itimle bir zaman daha gelişim yolunda koşan insanlık ataletle dengelendiğinde başına olmadık işler açar.

Bir komplike bilgi, gereken yolla verilir ona gereksinim çağrısını kendi ey lemlerle hazırlayan topluma. Bu bilgi açık kesin ve insanı istenen sonuca en uygun yolla götürecektir biçimdedir. Ne var ki bir zaman sonra bu bilgiler artık bilgi-siz insanlar tarafından öylesine durumlara sokulur ki, ortada verilen bilgiyi belirsizleştirecek kadar soğutarak (assimila-tion) yozlaştıran bir takım eğri büğrü bilgi ve uygulamalarından özge bir şey kalmaz. Şimdiye değin insanlığa verilen sayısız inisiyatiflik bilgiler, bilimsel, sosyal ve din ismi altında empoze edilen bilgiler insanların ellerinde verilmişlerinden bir zaman sonra biçim, nitelik ve yön değiştirmişlerdir.

Gerçekte insanlar, kendilerini, özbenliklerini tammaları için aldıkları tüm mistik bilgiler içinde kendilerini yitirmiş, kısır bir döngü içine girmişlerdir. Hiç kuşkusuz bu tür bilgiler ilk verilmiş yıllarında pek çok insanların gerektiğince kendilerini yenilemelerine neden olmuştur. Bilgilerin dejenerasyonu verilmişlerinden daha sonra ortaya çıkar. Ta ki, yeni bir realitenin içine sokuluncaya değin insan, bu bozgun-culuğunu sürdürür. Yani açık seçik bilgi-

leri kendince yorumlamayla (interpreta-tion) değiştirmek istemediği yalın kişiliğine : uygun olarak değiştirdiği göksel kutsal bilgilerin ardına saklanır. Günümüzde nefsanîyetlerini yenmek için, kendilerini alt etmek için çaba harcamaktan çizen, bu yolda pek sevdikleri ve tapındıkları çıkarlarından olacaklarından korkan sayısız insan bu türlü bir yola baş vurarak yani kendilerini geçersiz ve yoz ruhsal giysiler altında saklıyarak vicdan aynasında çirkinliklerini, geriliklerini görmekten kaçınmaktadırlar ne yazık ki! Öte yandan vicdanlarından saklanmak dünya insanına ızdırap ve daha çetin evrim prosedürleri içinde yaşamaktan özge bir şey vermediği ve vermeyeceği de bilinmelidir.

Spiritüel göksel (semavi) bilgileri, gerilik ve ataletlerini saklamak için örtü, paravan olarak kullananların bu türlü saltanatlarına son verilecektir. Yeryüzünün her yöresinde bu böyle olacaktır. Bu günlerde, günümüzdeki aşamasında dünya insanları, ruhsal evrimlerini bilgisiz, fakat saf bir inançla (ve bu düzeyin bir takım otomatik şer'i uygulamalarıyla) elde etmek ihtiyacında olmadığı için bilgili idrak düzeyinin doğal gereklerine uymak üzere çağımızdaki anlayışına uygun bir takım ve stereotip ötesi zengin ruhsal deneyli yaşantılarla dolu ve kalıcı biçimi olmayan olgunlaşma sınavlarından geçirilerek ruhsal gözlerinin açılmasına çalışılacaktır. Ne demektir bu?

Kişî benliğinde deneyini yapmadığı sözgelimi erdemsel davranışların (töresel) sahibi değildir. Bu türlü davranışların birçok deneyler ve uğraşı sonucu elde edilebilecek bilgisini kullanamaz yaşantılarından. Böylece kişi erdemsel bir olgunluğa

ulaşmamıştır. Öyleyse Bilge İnsan'ın temel özelliklerinden birisi olan ahlâklılığın olgunluğunu edinmek için bu özelliğe aykırı düşen tüm huylarından, istek ve güdülerinden onları eğiterek, yücelterek (süblimasyon, yön ve nitelik değiştirmelerini) sağlamalıdır kişi. Toplumsal yaşantıları içinde bu açıdan yeterli olgunluğa ulaşmaya değin kendini türlü çeşitli yollarla denemeli ve bu özelliğini iyire pekiştirmelidir. Bu da ancak bunun en uygun ortam ve olanaklarını taşıyan bol materyelli toplum içinde deneme yanılmalarla, bizzat deneyerek bilgilerini alarak: o bilgileri aktif yönetiminde işleyerek davranış ve kişiliğin bir parçası olarak benlikte bütünleyerek elde edebilir. Yoksa kendini inzivaya çekerek geçici bir zaman için eksikliklerini (olmamışlığına) gözden saklamakla olmaz bu eylem.

Ruhsal olgunluğun gereklerinden bir değeri olan fedakârlık Bilge İnsan'ın değişmez tutarlıklarından biridir. Yakınları ve başkaları için kendinin olandan vazgeçebilmeli, yanının bütünden ne çok olduğunu bunların deneylerini yaparak, bu güzelim olgunlukları sındırmeli ruhuna ve yolunun üzerinden gelişimini engelleyen kendini çekebilmesi kişioğlu.

Özgeçlilik bencilliğin karşıtıdır ve en önemli üstünlüklerinden biridir Bilge İnsan'ın. Kozmik yasalar vermek üzere işlev (fonksiyon) içindedirler. Kozmik yasalara uygun davranmak kozmik bilinçli Bilge İnsan'ın doğal yaşam biçimi, niteliğidir. Biriktirici bencil kişi, insanlık aşamasının halen ilkel düzeyindedir. Ve bugün yeryüzü bu tür ilkel insancıkların yönetimindedir. Onlar söz sahibidirler büyük ve en önemli dünyasal yönetimlerde: ki insanlar ibretle bu çirkin bayların aynasında kendilerini görsünlerde bilgelik ve barbarlık arasındaki kendilerini yönlendirsinler. Bu konuda güzel bir örneği gördük ki; yakın bir zamanda bir bölüm insanları, önce başlarına geçirdikleri «balyozcu» ve «sandıkçı» menfi kişilerin ne mal olduklarını anlamışlar ve hemence onları alt ederek yerine bir bilge yöneticili seçmişlerdir. İnsanlık düşmanı ve menfi mihrakların söz-

cilleri çirkin saltanatlarının son bulmasını engellemek için amansız kötülük kaleleri ve yığınakları yığmışlar ve onları geliştirmektedirler ve bu barikatların gizlenerek varlıklarını halâ sürdüreceklerini sanmanın gururuyla gene de adım adım yok oluşları içinde insanlığın gözlerini açıcı son büyük kötülüklerini yapmaktadırlar.

Bilge İnsan kendinin tutsağı değildir. Tüm işgüdüsel tepilerini aklının ve vicdanının bilgili denetimi altına alıp, bunların birer araç olduklarını gözeterek, libidosunu yani özerkesini (öz enerjisini) gelişim, ruhsal olgunluk yolunda kullanan kişidir. Bilge insan ölçülüdür. Bilinç ve bulunç alanı içine giren sorumluluğun gereklerini hiç bir çıkar ve bencillik kaygusuna düşünmeden uygular. Sever. Sevgi, bilir ki evrensel bir çekimdir tüm varlıkların kardeşliğini sağlayan. Bilge kişi çalışkandır. Alçak gönüllü, üstün duygulu ve erdemlidir. Tüm yüksek ve olgun meşyetleri benliğinde toplamıştır. İşte bu bilge insanlar uzaylılardır. Her bu aşamaya ulaşan (ve ulaşmak zorunda olan) dünya insanı şimdi bizlerin uzaylılar dediğimiz diğer planetlerin bu melek insanları arasına katılmaya hak kazanmışlardır demektir. Tanıdığım ve tanıştığım uzaylılar hep böyle varlıklardır. Sizlere tanıttığım uzaylılar (sizde araştırınız ki) işte böyle varlıklardır.

Şimdi bakınız: Dünya insanlığı bu 26.000 yıllık öğrenim devresi içinde üç değerli bir bilgelik olgunluğu için eğitilmektedir. Bunları şöylece dizelim:

1 — Yeryüzünü yenmeyi, yeryüzü bağılıklarını altetmeyi: fizik beden ve ortamı ruhsal olgunluk ve yükseliş için bir araç olarak kullanma alışkanlık ve yeteneklerini edinme (NİRVANA). Bunun büyük sözcüsü uzaylı bilge BUDDHA'dır.

2 — Sevgi ve bilgece yaşayışın egemenliğini fizik ortam ve yaşamlarda gerçekleştirmek ve bunun gereklerine göre ölçülenmek. Böyle yaşayışın sözcülüğünü yapan ve bizzat bunları yaşayarak örneğini veren, gösteren uzaylı bilge İSA'dır.

3 — Spiritüel (inisiyatik) dediğimiz

● Lütfen Sayfayı Çeviriniz

şimdiki ve ardından gelecek uzaysal devre içinde dünya insanının ilk iki özelliği yani ruhsal yönlü ve bilgece yaşayışlarının kendini ulaştıracağı Kozmik Kişiliği uzaysal devrenin gerek ve uygulamalarına uygulamakla elde etmek. Kozmik Kişiliğin uzay bilge sözcüsü de önümüzdeki yıllarda yeryüzünde yaşyarak dünya insanının edinmek, olmak zorunda olduğu Bilge Kişilikliliğin örneğini verecektir.

Üstte saydıklarımız dünya insanının bu devre içindeki olgunlaşma programının ana noktalarıdır. Bu temel proje üzerine diğer nüanslar inşa edilmişlerdir. Ve yayında bitecek olan 26.000 yıllık bir programın ürünleri devşirmek için büyük uzaylı bahçevanlar tarafından, ortaya çıkacaklardır ve çıkmaktadırlar da...

Öyleyse dünya insanının son uzaysal realite içinde edineceği Kozmik Kişiliği kavrayabilmesi, benimseyebilmesi için, birçok sistem ve öğretilerin yanısıra tapınmanın da biçimi değişecektir, bu inisiyatiflik realite günlerinde. Tapınmanın anlamına, bilincine varılacak ve revizyona uğrayacaktır tüm yeryüzünde. İnsanlar artık üzerlerine dıştan, vicdanlara dışından empoze edilen karmaşık ruhani elbiseleri çıkaracaklar, böylece vicdanlarıyla güzelim sınav ve geliştirici ortamlar içinde çaba ve uğraşlarıyla olgunlaşmak için başbaşa bırakılacaklardır. Toplumlar mistik kimliklerinden yani artık fenatikleştirilmiş, yoğlaştırılmış; ağdalı ve tutucu tüm ağır ruhsal örtülerinden soyulacaklardır ki, gizlenmiş eksiklikleri, olgunlaşmamışlıkları giderilmek için işlenmeye başlansın.

İnsanlar böylece kendi öz yetkileriyle kendilerine; akıl ve vicdanlarıyla, bilgileriyle evrim yolunda motiv (salk, güdü) olacaklar ve üzerlerinden mevcut şer'i hüküm ve uygulamalar ve empozisyonlar alınacaktır.

Biçimsel evrim ve tapınma, insana ruhsal gelişim sürecinin her evresinde izlenemez. Gitgide tapınmanın biçim ve koşullarından sıyrılarak artık bilgece yaşayışın kendisine transforme eder tüm dıştan em-

poze buyruk ve istemlerin gereklerini kişioğlu. İşte bu yüzden bilge insanların toplumlarında herhangi türü yasa ve buyruklarla saptanmış tapını eylem ve tapınakları yoktur. Ne var ki bilge insan tapınmanın vermek istediği olgunluk ve spiritlel yaşayış anlayışını doğal yaşam ve görüşlerinde bütünlümlü ve böylece biçimsellikten arındırmıştır. Eylem ve düşün dünyasını. Spiritüel (inisiyatiflik) ve ardından gelecek uzaysal realite insanları için artık kendi akıl ve vicdanlarının yönetiminde bilerek ve bilginin deneyleri sonucu olgunlaşma gereği vardır.

Bu devre içinde olmak zorunda olduğumuz Bilge İnsan'ın en belirgin bazı özelliklerini anlatmaya çalışalım. Bilge insan fizik bedenle ruhsal yaşam sürdürür. Maddî zevklerin tutsağı değildir. Maddî herşeyi birer araç olarak gözetir ve öyle kullanır, değerlendirir onları. Toplumcudur. Toplumun, diğer insanların yararına, çıkarlarına dönük eylem ve düşünü içindedir. Yardım severdir. Çalışkan ve sabırlıdır. Az ile yetinebilir. Öğrenmek ve öğretmek en büyük mutluluklarından bazılarıdır. Kendinden daha alt kademelerdeki kardeşlerine sürekli yardım elleri uzanmıştır. Bilir ki, tüm insanlar kardeşler. Erdemli yaşar. Sorumluluk alanı içine giren herşeyi yapmaya çalışır ve yılgınlık göstermez. Sağlığa zararlı girişimlerde bulunmaz ve alışkanlıklar edinmez. Bencil değil, vericidir. Sever ve sevdiren. Kimse hakkında gözü yoktur ve sömürmez. Geniş ve hoş gönüllüdür. Vicdanının aklının yönetiminde uyaran, yönlendirici olarak dinler ve ona uyar. Sürekli yenilikçidir. Hiç bir eskiyen realite ve unsurlarına bağlı kalmaz. Olay içinde olay olmaz. Çağdaş ve geleceğin kişisidir, v.b.. Siz bunları istediğiniz kadar çoğaltabilirsiniz ve onların tümü işte size anlatmaya çalıştığımız Bilge İnsan'ın kişiliğinde edimlenir.

Dünya insanını şu ya da bu yolla değişik açılardan etkilileyerek uyandırmak için üstün zekâlar, bilinçler tarafından hazırlanıp yeryüzünde ortaya çıkarılarak etkinlikleri gene o büyük varlıklarca ken-

dilerine özgü yollarla beslenen tüm soyut ve somut : öznel ve nesnel realitelerin, bugün toplumların içinde hâlâ yaşatılanlarının tümü gene çeşitli yollarla tüm insanlığın izleyebildiği toplumsal galerilerde sergilenmiştir. Onları bu yönden izleyiniz. Yani şu sorunları «izm» veya başka türlü biten tüm öğretiler, sistemler ve yapılar hep dünya insanlarını böylesine çeşitlilik içinde belirli bir yöne itelemek ve o yönde bilinçlendirmek için tertip ve düzenlenmeleri yüksek ruhsal varlıklar tarafından saptanmış, onların izin ve enerjileriyle beslenen büyük evrim senaryosuna dahil mizansenlerdir. Siz onların işleyiş ve fonksiyonlarının kendiliğini (mahiyetini) ve bu realiteler içinde insanın ne durumlara girdiğini, bu durumlarda onlardan çıktığını ruhsal bakışla bir gözlemleseniz şunu anlayacaksınız ki, tüm bunlar insanlığın Bilge İnsan kişiliğinde bilinçlenmesi için düzenlenmiş ve dünya «kültür sarayında» sahnelenmiş, oynanan kozmik içrikli oyunlardır.

Bunca değişik realitelerin çokluğu, içinde, onlardan birine girip, diğerinden çıkmak ile insanların uyanık, bilinçli bir duruma getirilmesine çalışılmaktadır. Tüm bu realitelerin dışına çıkan insan görür ki, tek ve temel ve sonsuz varyasyonlarıyla bir realiteye doğru itelenmektedir, evrim yolunda tüm insanlar; kozmik bilinçli Bilge İnsan realitesine!...

Dünya insanı dünya maddesine olan bağlılığını (ruhsal ve fizik yönden bu yeryüzü içinde yeterli olgunlaşma yoluyla) koparıp böylece elde etmek zorunda olduğu üstün bilinciyle daha yüksek düzeyli fizik kürelerde olgunlaşma eylemini sürdürmek doğal yazgısı ile bu kozmik evrim serüveninde yeni bir adım daha atmış olacaktır. Tüm varlıklar alt bilinçten üst bilinçsel yüksekliğin ve evren bilincinin içinde erilişin sonsuz sayıdaki ara aşamalarını ikmal etmek ile yükümlüdürler. Bu ara aşamalardan biri olan bilge insanlık dü-

zeyine (işte bir uzay gemisi olan dünya okulunun, bilmem kaçınıcı öğrenim döneminde) ulaşmak için milyarlarca insana olanak tanınmış. Bakalım bu sınıfı kim geçecek kim kала.. İşte 26.000 yıldır süren bu uzun öğrenim sonunda elde edilen tüm değerlerin ortaya konulduğu, sınındığı okul bitirme (yani kıyam etme, aydınlanma, ayağa kalkış) mezuniyet yıllarında her kişi kendi çaba ve uğraşlarıyla bu uzun yorucu öğrenim meyvelerini toplamak için derece derece çırpınmaktalar. İşte başka yerlerde aranmasına gerek olmayan «Sırat Köprüsü» yeryüzü ve bu devre sonudur. Köprünün altında olduğu söylenen cehennem gene zorlu yaşamlarıyla yeryüzü, öteki kıyıda cennet ise diğer plânetlerdir. Böylece biliniz...

Burada önemli bir şey belirtmek gerekiyor. Her insan binlerce yıldır elde ettiği ruhsal olgunluğunun tümü ile enkarne olmaz her seferinde yeryüzüne. Her enkarnasyon (doğmak) da varlık en gerekli eksikliklerini giderebileceği bir yaşam plâni, maketiyle yeryüzüne indiği içini, o zamana değin elde ettiği olgunluk genellikle ruhta sindirilmiş ve o bedenli kişilikte ortaya çıkarılmamış olarak bulunur. Böylece o an için gidermek zorunda olduğu eksikliklerini gidermek için enkarne olmuş bir varlığın asıl olgunluk düzeyini bileneceğiniz için hiç bir kimseyi gerilikle ve benzeri şeylerle nitelendirmeyiniz. Örneğin size hizmet eden bir kişinin sizi kat kat aşan bir olgunluk düzeyinde olabileceğini unutmayınız. Ve sizlere şunu belirteyim ki, büyük bir çoğunluğu ilkel ve geri olarak görünen dünya insanların gerçek ruhsal olgunluklarını (yani dünya maddesi ile gizlenmemiş) ruhsal evrim düzeylerini ruhlar âleminde bir görseniz, ışın aslının görünenin tam aksı olduğunu anlarsınız. Bu yüzden binlerce yıldır insanlar bu kadar mı olgunlaşmış? diyerek ümitsizliğe düşmeyiniz. Bir çok şeyler sonra anlaşılacaktır.

Tek Tip Bitki ve Tabiatın Bozulması

(Sahife 25'den devam)

Yükseklik farklarının temini için moloz taşımak lâzımdır. Molozlar bahçeye boşaltılır fakat hiçbir şekilde toprağın içine gömülmez, kısa bir süre sonra ince bir toprak tabakasının üstlerini örttüğünü görürüz. Dal, çalı çırpı da atılmaz.

Taşlarla patikalar ve gerekli işler için boşluklar yaratılır.

Kabil olduğu kadar çok mikroklima ve «köşe» meydana getirmek lâzımdır, bunun için küçük veya büyük havuzlar, betondan olmayan duvarlarda ayırıklar ve oyuklar hazırlanır.

Nihayet bahçemizde bulunmasını arzu ettiğimiz bitkileri serbestçe ekeriz. Bitkileri rahat bırakmak ve ilk önceleri (yani bir ile üç sene) çeşitli yabancı otlar her tarafı kapladığı zaman korkmamak lâ-

zımdır.

Yapılabilecek tek şey, tohum teşek-külünden evvel istenmiyen bitkileri kesmek, fakat bunları atmıyıp kesildikleri yerde bırakmak lâzımdır.

Bütün bu anlattıklarımız tabiatla tatlı bir diyalog kurmak için Louis Guillaume Le Roy'un tavsiye ettikleridir. Bu tavsiyeler, önceleri resmî ziraat ve şehir plânlaması organları ile tartışmalara sebebiyet vermiş fakat sonradan Hollanda Prensi Bernhard tarafından geliştirilen ve özel yetenekleri mükafatlandıran Gümüş Karanfil nişanı almasına vesile olmuştur.

Tabiat Le Roy'un çalışmalarını ilk önce mükafatlandırma ve hudutlamaya tâbi olmadığı zaman hem güzel hem de nadir nebatlarla bahçeleri süsleyebileceğini göstermiştir.

Spiritüalist Dostlara Duyuru

Spiritüalist Dostlar Arasında Bir Fikrî Bağın Kurulması Gerektiği İnanındayım. Aynı fikirde Olan Dostların MEKTUPLARINI Bekliyorum.

ZEKİ OĞUŞ

Adres :

Cumhuriyet Mh. 962 Sk. No: 32

A D A N A

Döneceğini Görmüştüm

(Sayfa 21'den devam)

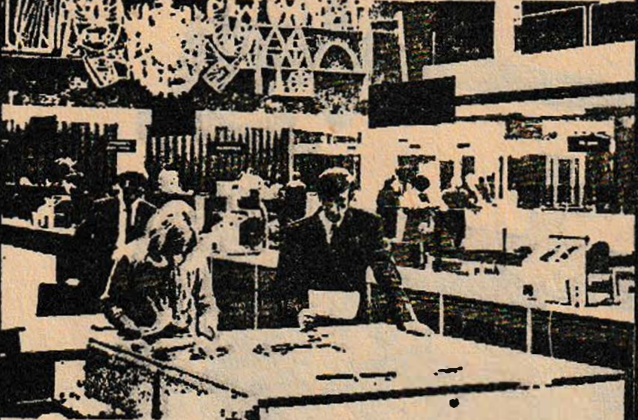
«OH TANRIM, ne olur, müsaade et, bu rüya gerçekleşsin...» Bu rüyamı sonradan diğer aile efradına ve samimi müşterilerime de anlattım. Herkes, benim böyle bir rüya gördüğüme göre, bunun muhakkak gerçekleşeceğini söylüyorlardı. R ü y a y a Butch'a yazdığımında cevap olarak bana, çok yorgun olduğunu, dört günden beri uyumadığını, hâlâ savaşın ortasında bulduklarına bildiriyordu.

Sonra bir süre Butch'dan haber alamadım. Merak etmeye başlamıştım. Nihayet kendisinden 21 Ağustos tarihli bir not aldım: «20 Ağustos'da savaş alanından beni aldılar. Eve göndereceklermiş. Emir çıktı. Rüyan doğru çıktı anne. Tanrı'ya şükürler olsun.»

Bu gelişmeler üzerine Butch, benim rüyamı anlattığım mektubu da subaylarına göstermekten kendini alamamış. Nihayet 10 gün kadar sonra gemiyle Bir-

leşik Devletlere geldi.

Savaş günlerinde Viyetnam'da pekçok fotoğraf çekmiş. Bunları bana gösterirken bir tanesinde bir asker gördüm. Bu çocuk, benim rüyamda partiye gelen ve bana Butch'un geleceğini kulağıma fısıldayan askerin ta kendisiydi. Tanklardan birisinin komutanıydı ve (Butch'un) kızının doğumunu haber aldıktan sonraki günlerden birinde komuta ettiği tank bir mayana çarparak parçalanmıştı. (FATE'den)

**MODERN BANKACILIK
EN İYİ HİZMET**

VB

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI